

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS UDTALELSE 1/15 (STORE AFDELING)
26. juli 2017

Indhold

I.	Anmodningen om udtalelse	4
II.	Retsforskrifter	5
	A. Chicagokonventionen	5
	B. Protokol (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed	5
	C. Protokol (nr. 22) om Danmarks stilling	5
	D. Direktiv 95/46/EF	6
	E. Direktiv 2004/82/EF	7
III.	Baggrunden for den påtænkte aftale	8
IV.	Udkastet til Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale	10
V.	Den påtænkte aftale	10
VI.	Parlamentets vurderinger i dets anmodning om udtalelse	23
	A. Om det passende retsgrundlag for Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale	23
	B. Om den påtænkte aftales forenelighed med bestemmelserne i EUF-traktaten og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder	24
VII.	Sammenfatning af indlæggene for Domstolen	25
	A. Formaliteten vedrørende anmodningen om udtalelse	26
	B. Om det passende retsgrundlag for Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale	26
	C. Om den påtænkte aftales forenelighed med EUF-traktatens og chartrets bestemmelser	27
VIII.	Domstolens stillingtagen	30
	A. Formaliteten vedrørende anmodningen om udtalelse	30

B.	Om det passende retsgrundlag for Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale.....	31
1.	Om formålet med og indholdet af den påtænkte aftale	32
2.	Om det passende retsgrundlag i lyset af EUF-traktaten	34
3.	Om foreneligheden af de procedurer, som er fastsat i artikel 16, stk. 2, TEUF og artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF	35
C.	Om den påtænkte aftales forenelighed med bestemmelserne i EUF-traktaten og chartret	37
1.	Om de omhandlede grundlæggende rettigheder og indgrebet heri	37
2.	Om begrundelsen for de indgreb, der følger af den påtænkte aftale	39
a)	Om grundlaget for den behandling af PNR-oplysninger, der er omhandlet i den påtænkte aftale	40
b)	Om formålet af almen interesse og iagttagelsen af det væsentlige indhold af de pågældende grundlæggende rettigheder	41
c)	Hvorvidt den i den påtænkte aftale omhandlede behandling af PNR-oplysninger er egnet i lyset af formålet om at beskytte den offentlige sikkerhed	41
d)	Om den nødvendige karakter af de indgreb, som den påtænkte aftale indebærer.....	42
1)	Om de PNR-oplysninger, der er omhandlet i den påtænkte aftale	42
i)	Hvorvidt den påtænkte aftale er tilstrækkeligt præcis med hensyn til de PNR-oplysninger, der skal overføres	42
ii)	Om de følsomme oplysninger	43
2)	Om den automatiserede behandling af PNR-oplysninger	44
3)	Om formålene med behandlingen af PNR-oplysninger	45
i)	Forebyggelse, opdagelse og retsforfølgning af terrorhandlinger og grov, grænseoverskridende kriminalitet.....	45
ii)	Andre formål.....	45
4)	Om de canadiske myndigheder, som er omhandlet i den påtænkte aftale	46
5)	Om de berørte flypassagerer	46
6)	Om opbevaringen og brugen af PNR-oplysninger	47
i)	Om opbevaringen og brugen af PNR-oplysninger inden flypassagerernes ankomst, under deres ophold i Canada og efter deres udrejse	48
ii)	Om opbevaringen og brugen af PNR-oplysninger efter flypassagerernes afgang fra Canada	49
7)	Om videregivelse af PNR-oplysningerne	50
i)	Videregivelse af PNR-oplysninger til offentlige myndigheder	50

ii) Videregivelse af PNR-oplysninger til privatpersoner	51
3. Om flypassagerernes individuelle rettigheder	51
a) Om retten til oplysning, indsigt og berigtigelse	52
b) Om klage- og søgsmålsretten	52
4. Om tilsynet med garantierne med hensyn til beskyttelse af PNR-oplysningerne	53
IX. Besvarelse af anmodningen om udtalelse	53

»Udtalelse afgivet i medfør af artikel 218, stk. 11, TEUF – udkast til aftale mellem Canada og Den Europæiske Union – overførsel af passagerlisteoplysninger fra EU til Canada – passende retsgrundlag – artikel 16, stk. 2, TEUF, artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), TEUF og artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF – forenelighed med artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder«

I udtalelsessag 1/15,

angående en anmodning om udtalelse i henhold til artikel 218, stk. 11, TEUF, indgivet af Europa-Parlamentet den 30. januar 2015, har

DOMSTOLEN (Store Afdeling),

sammensat af præsidenten, K. Lenaerts, vicepræsidenten, A. Tizzano, afdelingsformændene L. Bay Larsen, T. von Danwitz (refererende dommer), J.L. da Cruz Vilaça, M. Berger, A. Prechal og M. Vilaras samt dommerne A. Rosas, E. Levits, D. Šváby, E. Jarašiūnas og C. Lycourgos,

generaladvokat: P. Mengozzi

justitssekretær: fuldmægtig V. Tourrès,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 5. april 2016,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Europa-Parlamentet ved F. Drexler, A. Caiola og D. Moore, som befuldmægtigede,
- den bulgarske regering ved M. Georgieva og E. Petranova, som befuldmægtigede,
- den estiske regering ved K. Kraavi-Käerdi, som befuldmægtiget,
- Irland ved E. Creedon, G. Hodge og A. Joyce, som befuldmægtigede, bistået af D. Fennelly, BL, og C. Doyle, BL,
- den spanske regering ved A. Rubio González og M. Sampol Pucurull, som befuldmægtigede,
- den franske regering ved G. de Bergues, D. Colas og F.-X. Bréchet, som befuldmægtigede,

- Det Forenede Kongeriges regering ved C. Brodie og D. Robertson, som befuldmægtigede, bistået af D. Beard, QC, og barrister S. Ford,
- Rådet for Den Europæiske Union ved M.-M. Joséphidès, S. Boelaert og E. Sitbon, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved P. Van Nuffel, D. Nardi, D. Maidani og P. Costa de Oliveira, som befuldmægtigede,
- Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) ved A. Buchta, G. Zanfir og R. Robert, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 8. september 2016,

afgivet følgende

Udtalelse

I. Anmodningen om udtalelse

- 1 Den anmodning om udtalelse, som Europa-Parlamentet har fremsat for Domstolen, har følgende ordlyd:

»Er den påtænkte aftale [mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger] forenelig med traktaternes bestemmelser (artikel 16 TEUF) og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1) for så vidt angår fysiske personers ret til beskyttelse af personoplysninger?

Udgør artikel 82, stk. 1, [andet afsnit,] litra d), [TEUF] og artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF et passende retsgrundlag for [Rådet for Den Europæiske Unions] retsakt vedrørende indgåelsen af den påtænkte aftale, eller skal denne retsakt baseres på artikel 16 TEUF?«

- 2 Parlamentet har som bilag til sin anmodning om udtalelse blandt andre dokumenter fremsendt følgende til Domstolen:
 - udkastet til aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger (herefter »den påtænkte aftale«)
 - udkastet til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger (herefter »udkastet til Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale«), og
 - skrivelsen af 7. juli 2014, hvorved Rådet anmodede om Parlamentets godkendelse af det nævnte udkast til afgørelse.

II. Retsforskrifter

A. Chicagokonventionen

- 3 Konventionen angående international civil luftfart, der blev undertegnet i Chicago den 7. december 1944 (United Nations Treaty Series, bind 15, nr. 102, herefter »Chicagokonventionen«), er blevet ratificeret af Canada og af samtlige medlemsstater i Den Europæiske Union, idet sidstnævnte imidlertid ikke selv er part i konventionen.
- 4 Konventionens artikel 13 bestemmer:
- »En kontraherende stats love og forskrifter vedrørende adgang til eller afgang fra dens territorium for luftfartøjers passagerer, besætning eller ladning, såsom bestemmelser angående indrejse, klarering, indvandring, pas, told og karantæne, skal efterkommes af eller for sådanne passagerer, besætning eller ladning ved ankomsten til, opholdet på eller afrejse fra den pågældende stats territorium.«
- 5 Ved Chicagokonventionen etableredes Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO), som ifølge konventionens artikel 44 bl.a. har til formål at udvikle principperne og teknikken for den internationale luftfart.

B. Protokol (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed

- 6 Artikel 1 i protokol (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT 2010, C 83, s. 295, herefter »protokol nr. 21) fastsætter:
- »Med forbehold af artikel 3 deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. For rådsafgørelser, der skal vedtages med enstemmighed, kræves der enstemmighed blandt Rådets medlemmer med undtagelse af repræsentanterne for Det Forenede Kongeriges og Irlands regeringer.
- [...]«

- 7 Protokollens artikel 3, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Det Forenede Kongerige eller Irland kan inden tre måneder efter, at et forslag eller initiativ er blevet forelagt for Rådet i henhold til tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, skriftligt meddele Rådets formand, at den pågældende stat ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af sådanne foreslåede foranstaltninger, hvorefter den skal have ret hertil.«

C. Protokol (nr. 22) om Danmarks stilling

- 8 Det fremgår af tredje til femte betragtning til protokol (nr. 22) om Danmarks stilling (EUT 2010, C 83, s. 299, herefter »protokol nr. 22«), at de høje kontraherende parter:
- »[e]r sig bevidst, at en videreførelse under traktaterne af den retlige ordning, der findes i Edinburghafgørelsen, i betydelig grad vil begrænse Danmarks deltagelse på vigtige områder af EU-samarbejdet, og at det vil være i Unionens interesse at sikre EU-rettens integritet på området frihed, sikkerhed og retfærdighed,

[...] derfor ønsker, at der fastlægges en retlig ramme, som giver Danmark mulighed for at deltage i vedtagelsen af foranstaltninger, der foreslås på grundlag af tredje del, afsnit IV, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og [...] med tilfredshed noterer sig, at Danmark agter at benytte sig af denne mulighed, når det er muligt, i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser,

[...] noterer sig, at Danmark ikke vil forhindre de andre medlemsstater i at udvikle deres samarbejde yderligere med hensyn til foranstaltninger, der ikke er bindende for Danmark«.

9 Protokollens artikel 1 bestemmer:

»Danmark deltager ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. For rådsafgørelser, der skal vedtages med enstemmighed, kræves der enstemmighed blandt Rådets medlemmer med undtagelse af repræsentanten for Danmarks regering.

Ved anvendelsen af denne artikel defineres kvalificeret flertal som angivet i artikel 238, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.«

10 Protokollens artikel 2 er sålydende:

»Ingen af bestemmelserne i tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, ingen foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til nævnte afsnit, ingen bestemmelser i internationale aftaler indgået af Unionen i henhold til nævnte afsnit og ingen afgørelser truffet af Den Europæiske Unions Domstol om fortolkning af sådanne bestemmelser eller foranstaltninger eller foranstaltninger, der er ændret eller kan ændres i henhold til dette afsnit, er bindende for eller finder anvendelse i Danmark; ingen af disse bestemmelser, foranstaltninger eller afgørelser berører på nogen måde Danmarks beføjelser, rettigheder og forpligtelser; ingen af disse bestemmelser, foranstaltninger eller afgørelser berører på nogen måde gældende fællesskabsret eller EU-ret eller udgør en del af EU-retten, således som de finder anvendelse på Danmark. Især er EU-retsakter på området politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager, der er vedtaget inden Lissabontraktatens ikrafttrædelse, og som ændres, fortsat bindende for og finder anvendelse i Danmark uændret.«

11 Protokollens artikel 2a fastsætter:

»Artikel 2 i denne protokol finder ligeledes anvendelse i forbindelse med de regler, der er fastsat på grundlag af artikel 16 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og vedrører medlemsstaternes behandling af personoplysninger under udøvelsen af aktiviteter, der er omfattet af nævnte traktats tredje del, afsnit V, kapitel 4 eller 5.«

D. Direktiv 95/46/EF

12 Artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT 1995, L 281, s. 31) har følgende ordlyd:

»1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at videregivelse til et tredjeland af personoplysninger, der gøres til genstand for behandling, eller som skal gøres til genstand for behandling efter videregivelsen, kun må finde sted, hvis det pågældende tredjeland sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, og forudsat at de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af direktivets øvrige bestemmelser, overholdes.

2. Vurderingen af, om beskyttelsesniveauet i et tredjeland er tilstrækkeligt, sker på grundlag af samtlige de forhold, der har indflydelse på en videregivelse eller en type videregivelse af oplysninger; til grund for vurderingen lægges navnlig oplysningernes art, den eller de påtænkte behandlings formål og varighed, oprindelseslandet og det endelige bestemmelsesland, de retsregler – almindelige regler eller sektorregler – der er i kraft i det pågældende tredjeland, samt de regler for god forretningsskik og de sikkerhedsforanstaltninger, der gælder i landet.

[...]

6. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 31, stk. 2, fastslå, at et tredjeland sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, på grundlag af dets nationale lovgivning eller dets internationale forpligtelser med henblik på at beskytte privatlivet og personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder de forpligtelser, der er indgået efter de i stk. 5 nævnte forhandlinger.

[...]«

E. Direktiv 2004/82/EF

¹³ Artikel 3, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 2004/82/EF af 29. april 2004 om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om passagerer (EUT 2004, L 261, s. 24) fastsætter:

»1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gøre det obligatorisk for transportvirksomheder, på anmodning af myndigheder, der er ansvarlige for personkontrollen ved de ydre grænser, efter indtjekning af fremsende oplysninger om de passagerer, de skal befordre til et godkendt grænseovergangssted, som de pågældende passagerer vil benytte med henblik på indrejse på en medlemsstats område.

2. Ovennævnte oplysninger skal omfatte:

- den anvendte rejseligitimations nummer og type
- nationalitet
- fulde navn
- fødselsdato
- det grænseovergangssted, der vil blive benyttet med henblik på indrejse på en medlemsstats område
- transportkode
- afgang- og ankomsttidspunkt for transporten
- samlet antal passagerer, der befordres med den pågældende transport
- første ombordstigningssted.«

III. Baggrunden for den påtænkte aftale

- 14 Den 18. juli 2005 vedtog Rådet afgørelse 2006/230/EF om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om behandling af API/PNR-oplysninger (EUT 2006, L 82, s. 14), hvorved det godkendte den nævnte aftale (herefter »aftalen af 2006«). Denne aftale er i overensstemmelse med præambelen hertil blevet indgået under hensyn til »Canadas regerings krav om, at luftfartsselskaber, der befordrer personer til Canada, forelægger de kompetente canadiske myndigheder forhåndsinformation om passagerer og passagerlisteoplysninger (i det følgende benævnt »API/PNR-oplysninger«), hvor sådanne oplysninger er indsamlet og opbevares i luftfartsselskabernes automatiske reservationssystemer og afgangskontrolsystemer (DCS)«.
- 15 Det fremgår af artikel 1, stk. 1, i aftalen af 2006, at »[f]ormålet med denne aftale [va]r at sikre, at API/PNR-personoplysninger vedrørende flyvninger, der er omfattet af aftalen, afgives under fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og friheder, navnlig retten til privatlivets fred«. I medfør af aftalens artikel 3, stk. 1, var »[p]arterne [...] enige om, at API/PNR-personoplysninger vedrørende flyvninger, der er omfattet af aftalen, vil blive behandlet som fastsat i de forpligtelser, der er indgået af den kompetente myndighed, som modtager API/PNR-oplysningerne«. I overensstemmelse med bilag I til den nævnte aftale var Canadas kompetente myndighed grænsemyndigheden Canada Border Services Agency (CBSA).
- 16 Den 6. september 2005 vedtog Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber på grundlag af disse forpligtelser beslutning 2006/253/EF om tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger, der er indeholdt i registre over flypassagerer, og som videregives til Canadas grænsekontrolmyndighed (Canada Border Services Agency) (EUT 2006, L 91, s. 49). Beslutningens artikel 1 bestemte, at »[CBSA] ans[å]s for så vidt angår artikel 25, stk. 2, i direktiv 95/46[...] for at sikre et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau for PNR-oplysninger vedrørende flyvninger til eller fra Canada, der videregives fra Fællesskabet, i overensstemmelse med forpligtelseserklæringen [om gennemførelse af CBSA's PNR-program] i bilaget« til den nævnte beslutning. Beslutningen fastsatte i medfør af sin artikel 7, at denne beslutning »udløber 3 år og 6 måneder efter at den er meddelt, medmindre den forlænges efter proceduren i artikel 31, stk. 2, i direktiv 95/46[...]«. En sådan forlængelse har ikke fundet sted.
- 17 Da varigheden af gyldigheden af aftalen af 2006 i overensstemmelse med aftalens artikel 5, stk. 1 og 2, er knyttet til varigheden af gyldigheden af beslutning 2006/253, udløb aftalen i september 2009.
- 18 Den 5. maj 2010 vedtog Parlamentet en beslutning om iværksættelse af forhandlinger om aftaler om passagerlisteoplysninger (PNR-aftaler) med USA, Australien og Canada (EUT 2011, C 81 E, s. 70). I denne beslutnings punkt 7 krævede Parlamentet »en konsekvent tilgang til anvendelsen af PNR-oplysninger til retshåndhævelses- og sikkerhedsformål med fastlæggelse af ét enkelt sæt principper, der skal tjene som grundlag for aftaler med tredjelande«, og opfordrede »Kommissionen til [...] at forelægge et forslag til en sådan fælles model og et udkast til mandat til forhandlinger med tredjelande«, samtidig med, at Parlamentet i den nævnte beslutnings punkt 9 opregnede de mindstekrav, som skulle opfyldes for så vidt angår anvendelsen af passagerlisteoplysningerne i tredjelande.
- 19 Den 2. december 2010 vedtog Rådet sammen med forhandlingsdirektiver en afgørelse, hvorved Kommissionen blev bemyndiget til på Unionens vegne at indlede forhandlinger med Canada med henblik på en aftale om overførsel og anvendelse af passagerlisteoplysninger (herefter »PNR-oplysninger«) med det formål at forhindre og bekæmpe terrorisme og andre grove former for grænseoverskridende kriminalitet.
- 20 Den påtænkte aftale, der er en udløber af forhandlingerne med Canada, blev paraferet den 6. maj 2013. Den 18. juli 2013 vedtog Kommissionen et forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger

(COM(2013) 528 final, herefter »forslaget til Rådets aftale om indgåelse af den påtænkte aftale«) og et forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse af aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger (COM(2013) 529 final).

- 21 Begrundelsen for forslaget til Rådets aftale om indgåelse af den påtænkte aftale indeholdt følgende angivelser:

»Ifølge canadisk lovgivning har de canadiske grænsekontrolmyndigheder beføjelse til at kræve, at ethvert luftfartsselskab, der transporterer passagerer med fly til og fra Canada, skal give de canadiske grænsekontrolmyndigheder elektronisk adgang til [PNR-oplysninger] forud for passagerernes ankomst til eller afrejse fra Canada. De canadiske myndigheders anmodning sker på grundlag af artikel 107, stk. 1, i toldloven (Customs Act), Passenger Information (Customs) Regulations, artikel 148, stk. 1, litra d), i Immigration and Refugee Protection Act (loven om immigration og beskyttelse af flygtninge) og Regulation 269 of the Immigration and Refugee Protection Regulations.

Denne lovgivning skal sikre, at PNR-oplysningerne kan opnås elektronisk forud for et flys ankomst, og forbedrer derfor betydeligt de canadiske grænsekontrolmyndigheders muligheder for at foretage en effektiv forudgående risikovurdering af passagerer og fremme bona fide-rejser, hvorved Canadas sikkerhed øges. Den Europæiske Union samarbejder med Canada om at bekæmpe terrorisme og anden grov, grænseoverskridende kriminalitet via overførsel af PNR-oplysninger til Canada for derved at fremme det internationale politimæssige og retlige samarbejde. Det vil ske ved, at Canada udveksler analytiske oplysninger, der indeholder PNR-oplysninger, som det har indhentet, med de kompetente politi- og retsmyndigheder i EU-medlemsstaterne og med Europol og Eurojust inden for rammerne af deres respektive mandater.

[...]

Luftfartsselskaberne er forpligtet til at give de canadiske grænsekontrolmyndigheder adgang til visse PNR-oplysninger, i det omfang de er indsamlet og lagret i luftfartsselskabernes automatiske reservations- og afgangskontrolsystemer.

Databeskyttelseslovene i EU tillader ikke, at europæiske og andre luftfartsselskaber, der flyver fra EU, overfører PNR-oplysninger om deres passagerer til tredjelande, som ikke garanterer et rimeligt beskyttelsesniveau for personoplysninger og passende sikkerheds-foranstaltninger. Der er brug for en løsning, som kan danne retsgrundlag for overførslen af PNR-oplysninger fra EU til Canada som en anerkendelse af nødvendigheden og vigtigheden af at anvende PNR-oplysninger i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme og anden grov, grænseoverskridende kriminalitet, samtidig med at retssikkerheden for luftfartsselskaberne garanteres. Denne løsning bør desuden finde ensartet anvendelse i Den Europæiske Union for at sikre retssikkerhed for luftfartsselskaberne og overholdelse af den enkeltes ret til beskyttelse af personoplysninger og den personlige sikkerhed.

[...]«

- 22 Den 30. september 2013 afgav Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) en udtalelse vedrørende disse forslag. Den fuldstændige tekst til denne udtalelse, af hvilken der blev offentliggjort et resumé i Den Europæiske Unions Tidende (EUT 2014, C 51, s. 12), kan læses på EDPS's websted.
- 23 Den 5. december 2013 vedtog Rådet afgørelsen om undertegnelse af aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger. Samme dag besluttede den nævnte institution, at den ville anmode om Parlamentets godkendelse af dens udkast til afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale.
- 24 Den påtænkte aftale blev undertegnet den 25. juni 2014.

- 25 Ved skrivelse af 7. juli 2014 anmodede Rådet Parlamentet om at godkende udkastet til Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale.
- 26 Den 25. november 2014 vedtog Parlamentet en beslutning om at indhente en udtalelse fra Domstolen om foreneligheden med traktaterne af aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger (EUT 2016, C 289, s. 2).

IV. Udkastet til Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale

- 27 I udkastet til Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale er artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), TEUF og artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), TEUF, anført som retsgrundlag for denne afgørelse.
- 28 Femte og sjette betragtning til det nævnte udkast til afgørelse har følgende ordlyd:
- »(5) I medfør af artikel 3 i protokol [(nr. 21)] [...] har [Det Forenede Kongerige og Irland] meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen af denne afgørelse.
- (6) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol [(nr. 22)] [...] deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, og aftalen er derfor ikke bindende for og [finder] ikke [...] anvendelse i Danmark.«
- 29 Artikel 1 i det nævnte udkast til forslag bestemmer:

»Aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af PNR-oplysninger godkendes herved på Den Europæiske Unions vegne.

Teksten til den aftale, der skal indgås, er knyttet som bilag til denne afgørelse.«

V. Den påtænkte aftale

- 30 Den påtænkte aftale har følgende ordlyd:

»CANADA

og

DEN EUROPÆISKE UNION

[herefter] »parterne«,

SOM TILSTRÆBER at forebygge, bekæmpe, imødegå og eliminere terrorisme og terrorrelaterede forbrydelser samt anden grov, grænseoverskridende kriminalitet med henblik på at beskytte deres respektive demokratiske samfund og fælles værdier og derved fremme sikkerheden og retsstatsprincippet,

SOM ANERKENDER betydningen af at forebygge, bekæmpe, imødegå og eliminere terrorisme og terrorrelaterede forbrydelser samt anden grov, grænseoverskridende kriminalitet, samtidig med at de grundlæggende rettigheder og friheder, navnlig retten til privatlivets fred og databeskyttelse, beskyttes,

SOM TILSTRÆBER at udvide og fremme samarbejdet mellem parterne som led i partnerskabet mellem Canada og Den Europæiske Union,

SOM ANERKENDER, at udveksling af oplysninger udgør en væsentlig faktor i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og terrorrelaterede forbrydelser samt anden grov, grænseoverskridende kriminalitet, og at brugen af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) i den forbindelse er af afgørende betydning for at forfølge disse mål,

SOM ANERKENDER, at der for at beskytte den offentlige sikkerhed og med henblik på retshåndhævelse bør fastsættes regler for luftfartsselskabers overførsel af PNR-oplysninger til Canada,

SOM ANERKENDER, at parterne har fælles værdier hvad angår databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred, der afspejles i deres respektive lovgivninger,

SOM TAGER HENSYN TIL Den Europæiske Unions forpligtelser i henhold til artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende overholdelse af de grundlæggende rettigheder, retten til privatlivets fred hvad angår behandling af personoplysninger i henhold til artikel 16 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, proportionalitets- og nødvendighedsprincippet vedrørende retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til respekt for privatliv og beskyttelse af personoplysninger i henhold til artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, Europarådets konvention nr. 108 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og den hertil knyttede protokol 181,

SOM HENVISER til de relevante bestemmelser i det canadiske charter om rettigheder og friheder og den canadiske lovgivning om privatlivets fred,

SOM BEMÆRKER Den Europæiske Unions løfte om at sikre, at luftfartsselskaber ikke forhindres i at overholde canadisk lovgivning vedrørende overførsel af PNR-oplysninger, der stammer fra Den Europæiske Union, til Canada i henhold til denne aftale,

SOM ANERKENDER den vellykkede fælles revision i 2008 af den aftale om overførsel af PNR-oplysninger, der blev indgået mellem parterne i 2006,

SOM ANERKENDER, at denne aftale ikke skal finde anvendelse på forhåndsinformation om passagerer, som luftfartsselskaber indsamler og overfører til Canada med henblik på grænsekontrol,

SOM OGSÅ ANERKENDER, at denne aftale ikke må forhindre Canada i fortsat at behandle oplysninger fra luftfartsselskaber under ekstraordinære omstændigheder, hvis det er nødvendigt for at afværge en alvorlig og umiddelbar trussel mod flytrafikken eller den nationale sikkerhed under overholdelse af de strenge begrænsninger, der er fastsat i canadisk ret, og under alle omstændigheder uden at overskride begrænsningerne i denne aftale,

SOM NOTERER SIG parternes og EU-medlemsstaternes interesse i at udveksle oplysninger om metoden til overførsel af PNR-oplysninger og videregivelse af PNR-oplysninger uden for Canada som fastsat i de relevante artikler i denne aftale, og som endvidere noterer sig Den Europæiske Unions interesse i, at dette spørgsmål behandles inden for rammerne af den i denne aftale omhandlede konsultations- og evalueringsmekanisme,

SOM BEMÆRKER, at parterne eventuelt vil undersøge behovet og muligheden for en lignende aftale om behandling af PNR-oplysninger om skibspassagerer,

SOM NOTERER SIG, at Canadas løfte om, at den kompetente canadiske myndighed behandler PNR-oplysninger med henblik på at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov, grænseoverskridende kriminalitet under streng overholdelse af garantierne for privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger som fastsat i denne aftale,

SOM UNDERSTREGER betydningen af, at Canada kan udveksle PNR-oplysninger og relevante analytiske oplysninger, der indeholder PNR-oplysninger, som er indhentet inden for rammerne af denne aftale, med de kompetente politi- og retsmyndigheder i medlemsstaterne i Den Europæiske Union og med Europol og Eurojust som et middel til at fremme internationalt politisamarbejde og retligt samarbejde,

SOM BEKRÆFTER, at denne aftale ikke danner præcedens for kommende ordninger mellem Canada og Den Europæiske Union eller mellem en af parterne og en anden part vedrørende behandling og overførsel af PNR-oplysninger eller vedrørende databeskyttelse,

SOM HENVISER til parternes gensidige løfte om at anvende og yderligere udvikle internationale standarder for behandling af PNR-oplysninger,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

*Artikel 1*Aftalens formål

I denne aftale fastsætter parterne, på hvilke betingelser passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) kan overføres og bruges til at beskytte borgernes sikkerhed, og hvordan oplysningerne skal beskyttes.

*Artikel 2*Definitioner

I denne aftale forstås ved:

- a) »luftfartsselskab«: et kommercielt transportselskab, der anvender fly til befordring af passagerer, der rejser mellem Canada og Den Europæiske Union
- b) »passagerlisteoplysninger« (PNR-oplysninger): de oplysninger, et luftfartsselskab registrerer for hver rejse, der reserveres af eller på vegne af en passager, og som er nødvendige for at behandle og kontrollere reservationer. Anvendt i denne aftale er PNR-oplysninger specifikt de elementer, der fremgår af bilaget til denne aftale
- c) »behandling«: enhver operation eller række af operationer, som PNR-oplysninger med eller uden brug af elektronisk databehandling gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering, systematisering, lagring, tilpasning eller ændring, genfinding, udlæsning, søgning, brug, overførsel, formidling, videregivelse eller enhver anden form for tilrådighedsstillelse, sammenstilling eller samkøring eller blokering, maskering, sletning eller tilintetgørelse
- d) »den kompetente canadiske myndighed«: den canadiske myndighed, der er ansvarlig for at modtage og behandle PNR-oplysninger i henhold til denne aftale
- e) »følsomme oplysninger«: oplysninger vedrørende racemæssig og etnisk baggrund, politisk, religiøs og filosofisk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt oplysninger vedrørende helbredsforhold og seksualliv.

*Artikel 3*Anvendelse af PNR-oplysninger

1. Canada sikrer, at den kompetente canadiske myndighed udelukkende behandler de PNR-oplysninger, den modtager i henhold til denne aftale, med henblik på at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov, grænseoverskridende kriminalitet.

2. I denne aftale forstås bl.a. ved »terrorhandling«:

- a) en handling eller undladelse, der begås med et politisk, religiøst eller ideologisk sigte eller mål eller i en politisk, religiøs eller ideologisk sags tjeneste med henblik på at sprede frygt i befolkningen for dens sikkerhed, herunder økonomisk sikkerhed, eller med henblik på at tvinge en person, en regering eller en national eller international organisation til at udføre eller undlade at udføre en handling, og som med fortsæt
 - i) forårsager dødsfald eller alvorlig legemsbeskadigelse
 - ii) bringer fysiske personers liv i fare
 - iii) bringer befolkningens sundhed eller sikkerhed i alvorlig fare
 - iv) forvolder betydelige skader på ejendom, som det er sandsynligt vil afstedkomme de i nr. i), ii) og iii) omhandlede skader, eller
 - v) i alvorlig grad påvirker eller forstyrrer en vigtig tjeneste eller facilitet eller et vigtigt system, og som ikke er resultatet af en lovlig eller ulovlig påvirkningskampagne, protest, indsigelse eller arbejdsnedlæggelse såsom strejke, som ikke har til formål at afstedkomme nogen af de i nr. i), ii) eller iii) omhandlede skader
- b) aktiviteter, der udgør en forbrydelse, der er omfattet af anvendelsesområdet for og definitionerne i gældende internationale konventioner og protokoller vedrørende terrorisme
- c) bevidst medvirken i eller bidrag til udførelsen af aktiviteter, der har til formål at øge en terrorenheds muligheder for at fremme eller udføre en af de handlinger eller undladelser, der er beskrevet i litra a) og b), eller instrukser til en person, en gruppe eller en organisation om at udføre sådanne aktiviteter
- d) en straffelovsovertrædelse, hvor den handling eller undladelse, der udgør straffelovsovertrædelsen, begås til gavn for, under ledelse af eller i forening med en terrorenhed
- e) indsamling af formuegoder eller opfordring til en person, en gruppe eller en organisation om at tilvejebringe formuegoder, finansielle tjenester eller andre tilknyttede tjenester, eller tilvejebringelse eller tilrådighedsstillelse af formuegoder, finansielle tjenester eller andre tilknyttede tjenester med henblik på en af de handlinger eller undladelser, der er beskrevet i litra a) og b), eller brug eller besiddelse af formuegoder med henblik på en af de handlinger eller undladelser, der er beskrevet i litra a) og b)
- f) forsøg på eller trusler om at begå en af de handlinger eller undladelser, der er beskrevet i litra a) og b), sammensværgelse om, fremme af, instrukser om eller rådgivning vedrørende en af de handlinger eller undladelser, der er beskrevet i litra a) og b), eller efterfølgende meddelagtighed eller bistand til at huse eller skjule en terrorenhed, for at den kan fremme eller gennemføre den handling eller undladelse, der er beskrevet i litra a) og b).
- g) I dette stykke forstås ved »terrorenhed«:
 - i) en person, en gruppe eller en organisation, der som et af sine mål eller en af sine aktiviteter har fremme eller gennemførelse af en af de handlinger eller undladelser, der er beskrevet i litra a) og b), eller
 - ii) en person, en gruppe eller en organisation, der bevidst handler på vegne af, under ledelse af eller i forening med en i nr. i) beskrevet person, gruppe eller organisation.

3. Ved grov, grænseoverskridende kriminalitet forstås alle lovovertrædelser, for hvilke der i Canada kan idømmes en maksimumsstraf på mindst fire års frihedsberøvelse eller en hårdere straf, og som er defineret i canadisk ret, hvis lovovertrædelsen er af grænseoverskridende karakter. En lovovertrædelse anses i medfør af denne aftale for at være af grænseoverskridende karakter, hvis den begås i:

- a) mere end ét land

- b) ét land, men en væsentlig del af forberedelsen, planlægningen, ledelsen eller kontrollen har fundet sted i et andet land
- c) ét land, men involverer en organiseret kriminell gruppe, som udfører kriminelle aktiviteter i mere end ét land
- d) ét land, men har betydelige virkninger i et andet land, eller
- e) ét land, og lovovertræderen opholder sig i eller agter at rejse til et andet land.

4. I ekstraordinære tilfælde kan den kompetente canadiske myndighed behandle PNR-oplysninger, hvis det er nødvendigt for at beskytte fysiske personers vitale interesser f.eks.:

- a) hvis der er risiko for dødsfald eller alvorlig personskade, eller
- b) hvis der foreligger en væsentlig risiko for folkesundheden, navnlig når det er nødvendigt af hensyn til internationalt anerkendte standarder.

5. Canada kan også behandle PNR-oplysninger under hensyn til sagens konkrete omstændigheder for at:

- a) sikre den offentlige forvaltnings tilsyn eller ansvarlighed eller
- b) efterkomme en vidneindkaldelse, et pålæg eller en afgørelse fra en domstol.

Artikel 4 Sikring af overførslen af PNR-oplysninger

1. Den Europæiske Union sikrer, at luftfartsselskaber ikke forhindres i at overføre PNR-oplysninger til den kompetente canadiske myndighed i henhold til denne aftale.
2. Canada må ikke kræve, at luftfartsselskaber skal udlevere dele af PNR-oplysninger, som de ikke allerede har indsamlet eller opbevarer i deres reservationssystemer.
3. Canada sletter ved modtagelsen de oplysninger, som et luftfartsselskab har overført i medfør af denne aftale, hvis de pågældende dataelementer ikke er opført på listen i bilaget.
4. Parterne sikrer, at luftfartsselskaber kan overføre PNR-oplysninger til den kompetente canadiske myndighed gennem befuldmægtigede, der handler på vegne af luftfartsselskabet eller på dets ansvar, til de formål og på de betingelser, der er fastsat i denne aftale.

Artikel 5 Tilstrækkeligt beskyttelsesniveau

For så vidt som denne aftale overholdes, anses den kompetente canadiske myndighed for at sikre et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i betydningen i den relevante EU-databeskyttelseslovgivning ved behandling og anvendelse af PNR-oplysninger. Et luftfartsselskab, der udleverer PNR-oplysninger til Canada i henhold til denne aftale, anses for at overholde de EU-retlige krav vedrørende overførsel af PNR-oplysninger fra Den Europæiske Union til Canada.

Artikel 6 Politisamarbejde og retligt samarbejde

1. Canada udveksler snarest muligt relevante og nødvendige analytiske oplysninger, der indeholder PNR-oplysninger, som er opnået i medfør af denne aftale, med Europol og Eurojust inden for rammerne af deres respektive mandater eller med en EU-medlemsstats politimyndigheder eller retslige

myndigheder. Canada sikrer, at disse oplysninger udveksles i overensstemmelse med aftaler og ordninger mellem Canada og Europol, Eurojust eller den pågældende medlemsstat om retshåndhævelse.

2. Canada videregiver i særlige tilfælde på anmodning af Europol og Eurojust inden for rammerne af deres respektive mandater eller på anmodning af en EU-medlemsstats politimyndigheder eller retslige myndigheder PNR-oplysninger eller analytiske oplysninger, der indeholder PNR-oplysninger, som er indhentet i medfør af denne aftale, for inden for Den Europæiske Union at forebygge, opdage, efterforske eller retsforfølge en terrorhandling eller grov, grænseoverskridende kriminalitet. Canada stiller disse oplysninger til rådighed i henhold til aftaler og ordninger mellem Canada og Europol, Eurojust eller den pågældende medlemsstat om retshåndhævelse, retligt samarbejde eller informationsudveksling.

GARANTIER FOR BEHANDLINGEN AF PNR-OPLYSNINGER

Artikel 7 Ikke-forskelsbehandling

Canada sikrer, at de garantier, der i henhold til denne aftale er gældende for behandlingen og anvendelsen af PNR-oplysninger, anvendes ens på alle passagerer uden ulovlig forskelsbehandling.

Artikel 8 Brug af følsomme oplysninger

1. Hvis de indsamlede PNR-oplysninger vedrørende en passager indeholder følsomme oplysninger, sikrer Canada, at den kompetente canadiske myndighed maskerer de følsomme oplysninger ved brug af automatiserede systemer. Canada sikrer, at den kompetente canadiske myndighed ikke behandler sådanne oplysninger yderligere, medmindre betingelserne i stk. 3, 4 og 5 er opfyldt.

2. Canada forelægger Europa-Kommissionen en liste over de koder og dataelementer, som identificerer de følsomme oplysninger, der skal maskeres. Canada fremlægger denne liste inden 90 dage efter denne aftales ikrafttræden.

3. Canada kan i ekstraordinære tilfælde behandle følsomme oplysninger under hensyn til sagens konkrete omstændigheder, hvis en sådan behandling er nødvendig, fordi der er fare for menneskeliv, eller der er risiko for alvorlig personskade.

4. Canada sikrer, at følsomme oplysninger udelukkende behandles i henhold til stk. 3 under overholdelse af strenge proceduremæssige krav, herunder om, at:

- a) behandlingen af de følsomme oplysninger godkendes af chefen for den kompetente canadiske myndighed
- b) de følsomme oplysninger kun behandles af en embedsmand, der særligt og personligt er bemyndiget hertil
- c) de følsomme oplysninger ikke må behandles ved brug af automatiserede systemer, når de ikke er maskerede.

5. Canada sletter følsomme oplysninger senest 15 dage efter den dato, landet har modtaget dem, medmindre det opbevarer dem i henhold til artikel 16, stk. 5.

6. Hvis den kompetente canadiske myndighed i henhold til stk. 3, 4 og 5 behandler følsomme oplysninger om en fysisk person, der er statsborger i en af EU-medlemsstaterne, sikrer Canada, at den kompetente canadiske myndighed giver myndighederne i den pågældende medlemsstat meddelelse om

behandlingen af oplysningerne snarest muligt. Canada giver meddelelsen herom i henhold til aftaler og ordninger mellem Canada og den pågældende medlemsstat vedrørende retshåndhævelse eller informationsudveksling.

Artikel 9 Datasikkerhed og -integritet

1. Canada træffer de retlige, proceduremæssige og tekniske foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte PNR-oplysningerne mod hændelig, ulovlig og uautoriseret adgang og behandling samt hændeligt, ulovligt og uautoriseret tab.

2. Canada sørger for kontrol med, at reglerne overholdes, og for dataenes beskyttelse, sikkerhed, fortrolighed og integritet. Canada:

- a) anvender krypterings-, bemyndigelses- og dokumentationsprocedurer i forbindelse med PNR-oplysninger
- b) begrænser adgangen til PNR-oplysninger til embedsmænd, der har bemyndigelse hertil
- c) opbevarer PNR-oplysninger i et sikkert fysisk miljø, der er beskyttet med adgangskontrol og
- d) opbevarer PNR-oplysninger i et sikkert fysisk miljø, der er beskyttet med adgangskontrol og

3. Hvis der gives uautoriseret adgang til en fysisk persons PNR-oplysninger, eller der sker en uautoriseret videregivelse heraf, træffer Canada foranstaltning til at underrette den pågældende herom for at begrænse risikoen for skade og træffe afhjælpende foranstaltninger.

4. Canada sikrer, at den kompetente canadiske myndighed straks informerer Europa-Kommissionen om alle væsentlige tilfælde af hændelig, ulovlig eller uautoriseret adgang til eller behandling af PNR-oplysninger eller af hændeligt, ulovligt eller uautoriseret tab heraf.

5. Canada sikrer, at ethvert brud på datasikkerheden, især sådanne, som fører til hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab eller ændring af oplysninger, uautoriseret videregivelse af eller adgang til oplysninger eller enhver anden form for ulovlig behandling af oplysninger, bliver genstand for effektive og afskrækkende korrigerende foranstaltninger, som kan omfatte sanktioner.

Artikel 10 Tilsyn

1. En uafhængig offentlig myndighed eller en administrativt oprettet myndighed, der udfører sine opgaver på upartisk vis, og som beviseligt træffer uafhængige beslutninger («tilsynsmyndigheden»), fører tilsyn med overholdelse af databeskyttelsesgarantierne ved behandling af PNR-oplysninger inden for rammerne af denne aftale. Canada sikrer, at tilsynsmyndigheden har effektive beføjelser til at undersøge, om reglerne for indsamling, brug, videregivelse, opbevaring og destruktion af PNR-oplysninger overholdes. Tilsynsmyndigheden kan gennemføre kontrol og undersøgelse af, om reglerne overholdes, rapportere om resultaterne heraf og rette henstillinger til den kompetente canadiske myndighed. Canada sikrer, at tilsynsmyndigheden har beføjelse til efter omstændighederne at oversende sager angående overtrædelser af lovgivningen i forbindelse med denne aftale til retsforfølgning eller pålæggelse af disciplinære sanktioner.

2. Canada sikrer, at den relevante tilsynsmyndighed sikrer, at klager over overtrædelse af denne aftale modtages, undersøges og besvares, og at der træffes passende afhjælpende foranstaltninger.

Artikel 11 Gennemsigtighed

1. Canada sikrer, at den kompetente canadiske myndighed stiller følgende oplysninger til rådighed på sit websted:

- a) en liste over de retsfor skrifter, der giver tilladelse til indsamling af PNR-oplysninger
- b) oplysninger om, hvorfor der indsamles PNR-oplysninger
- c) oplysninger om, hvordan PNR-oplysninger beskyttes
- d) oplysninger om, hvordan og i hvilket omfang PNR-oplysningerne må videreformidles
- e) oplysninger om adgang, berigtigelse, underretning og klagemuligheder
- f) kontaktoplysninger med henblik på forespørgsler.

2. Parterne samarbejder med de berørte parter såsom luftfartsindustrien for at fremme gennemsigtigheden, helst på tidspunktet for reservationen, ved at give passagererne følgende oplysninger:

- a) hvorfor der indsamles PNR-oplysninger
- b) hvordan PNR-oplysningerne bruges
- c) proceduren for at anmode om indsigt i PNR-oplysninger, og
- d) proceduren for at anmode om at få berigtiget PNR-oplysninger.

Artikel 12 Fysiske personers ret til indsigt

1. Canada sikrer, at fysiske personer kan få indsigt i deres PNR-oplysninger.

2. Canada sikrer, at den kompetente canadiske myndighed inden for en rimelig frist:

- a) giver fysiske personer en kopi af deres PNR-oplysninger, hvis de skriftligt har anmodet herom
- b) skriftligt besvarer alle forespørgsler
- c) giver fysiske personer adgang til registrerede oplysninger, der bekræfter, at den pågældendes PNR-oplysninger er blevet videregivet, hvis de har anmodet om at få dette bekræftet
- d) redegør for de retlige eller faktuelle årsager til, at der gives afslag på indsigt i den fysiske persons PNR-oplysninger
- e) informerer den fysiske person, hvis der ikke findes PNR-oplysninger
- f) informerer den fysiske person om, at der er klageadgang, og om klageproceduren.

3. Canada kan fastsætte rimelige retlige krav og begrænsninger for videregivelse af oplysninger, herunder de begrænsninger, der er nødvendige for at forebygge, opdage, efterforske eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller beskytte den offentlige eller nationale sikkerhed, under behørig hensyntagen til den pågældende fysiske persons berettigede interesser.

Artikel 13 Berigtigelse eller tilknytning af anmærkning for fysiske personer

1. Canada sikrer, at fysiske personer kan anmode om at få berigtiget deres PNR-oplysninger.
2. Canada sikrer, at den kompetente canadiske myndighed behandler alle skriftlige anmodninger om berigtigelser og inden for en rimelig frist:
 - a) berigtiger PNR-oplysningerne og underretter den fysiske person om, at berigtigelsen er foretaget, eller
 - b) helt eller delvis afslår at foretage berigtigelse og
 - i) knytter en anmærkning til PNR-oplysningerne om anmodninger om berigtigelse, der er blevet afslået
 - ii) underretter den fysiske person om, at:
 - i. anmodningen om berigtigelse er blevet afslået, og redegør for de retlige eller faktiske grunde til afslaget
 - ii. den i nr. i) nævnte anmærkning er knyttet til PNR-oplysningerne, og
 - c) informerer den pågældende om, at der er klageadgang, og om klageproceduren.

Artikel 14 Administrativ klage og domstolsprøvelse

1. Canada sikrer, at en uafhængig offentlig myndighed eller en administrativt oprettet myndighed, der udfører sine opgaver på upartisk vis, og som beviseligt træffer uafhængige beslutninger, modtager, undersøger og besvarer klager indgivet af fysiske personer vedrørende deres anmodninger om indsigt i, berigtigelse af eller tilknytning af anmærkning til deres PNR-oplysninger. Canada sikrer, at den relevante myndighed underretter klageren om mulighederne for få adgang til domstolsprøvelse, jf. stk. 2.
2. Canada sikrer, at enhver fysisk person, der finder, at hans rettigheder er blevet overtrådt som følge af en afgørelse eller foranstaltning i forbindelse med hans PNR-oplysninger, har effektiv adgang til domstolsprøvelse i henhold til canadisk ret eller andre retsmidler, der kan omfatte erstatning.

Artikel 15 Afgørelser på grundlag af elektronisk behandling

Canada må ikke træffe afgørelser, der i væsentlig grad er bebyrdende for en passager, udelukkende på grundlag af elektronisk behandling af PNR-oplysninger.

Artikel 16 Opbevaring af PNR-oplysninger

1. Canada må ikke opbevare PNR-oplysninger i mere end fem år regnet fra det tidspunkt, hvor Canada modtog oplysningerne.
2. Canada begrænser adgangen til oplysningerne til et begrænset antal embedsmænd, som Canada særligt har givet bemyndigelse hertil.
3. Canada anonymiserer PNR-oplysninger ved hjælp af maskering af alle passagerers navne 30 dage efter, at Canada har modtaget PNR-oplysningerne. To år efter, at Canada har modtaget PNR-oplysningerne, anonymiserer Canada yderligere oplysningerne ved at maskere følgende:
 - a) andre navne, der er nævnt i PNR, herunder antallet af rejsende, der er anført derpå
 - b) alle disponible kontaktoplysninger (herunder oplysninger om kilden)

- c) generelle bemærkninger, herunder OSI-oplysninger (Other Supplementary Information), SSI-oplysninger (Special Service Information) og SSR-oplysninger (Special Service Request), i det omfang de indeholder oplysninger, hvormed en fysisk person kan identificeres, og
- d) alle oplysninger om forhåndsinformation om passagerer (API), der er indsamlet med henblik på reservationer, for så vidt som de indeholder oplysninger, der gør det muligt at identificere en fysisk person.

4. Canada kan kun fjerne maskeringen af PNR-oplysninger, hvis det på grundlag af de foreliggende oplysninger er nødvendigt at foretage efterforskninger inden for anvendelsesområdet for artikel 3, som følger:

- a) fra 30 dage op til to år efter, at oplysningerne første gang blev modtaget, kun af et begrænset antal særligt bemyndigede embedsmænd, og
- b) fra to år op til fem år efter, at oplysningerne første gang blev modtaget, kun med forudgående tilladelse fra chefen for den kompetente canadiske myndighed eller en højtstående embedsmand, som chefen særligt har givet bemyndigelse hertil.

5. Uanset stk. 1 gælder følgende:

- a) Canada kan opbevare de PNR-oplysninger, der er nødvendige med henblik på en specifik foranstaltning, undersøgelse, efterforskning, retshåndhævelse, retssag, retsforfølgning eller fuldbyrdelse af afgørelser om bøder, indtil disse er afsluttet
- b) Canada opbevarer de PNR-oplysninger, der er omhandlet i litra a), i yderligere to år udelukkende for at sikre den offentlige forvaltnings ansvarlighed eller føre tilsyn med denne, således at de kan videregives til passageren, hvis den pågældende anmoder herom.

6. Canada destruerer PNR-oplysningerne ved udgangen af den periode, hvori PNR-oplysningerne må lagres.

Artikel 17 Registrering og dokumentering af behandling af PNR-oplysninger

Canada registrerer og dokumenterer al behandling af PNR-oplysninger. Canada anvender udelukkende registre og dokumentationen til:

- a) egenkontrol og til at kontrollere, at databehandlingen er lovlig
- b) at sikre dataintegritet
- c) at sikre sikkerheden ved databehandlingen og
- d) at sikre den offentlige forvaltnings tilsyn og ansvarlighed.

Artikel 18 Videregivelse inden for Canada

1. Canada sikrer, at den kompetente canadiske myndighed ikke videregiver PNR-oplysninger til andre offentlige myndigheder i Canada, medmindre følgende betingelser er opfyldt:

- a) PNR-oplysningerne videregives til offentlige myndigheder, hvis opgaver direkte vedrører anvendelsesområdet for artikel 3
- b) PNR-oplysningerne videregives i en konkret sag

- c) videregivelsen er under særlige omstændigheder nødvendig til de formål, der er omhandlet i artikel 3
- d) der videregives kun det minimum af PNR-oplysninger, der er nødvendigt
- e) den offentlige myndighed, der modtager dem, yder en beskyttelse, der svarer til garantierne i denne aftale, og
- f) den offentlige myndighed, der modtager dem, videregiver dem ikke til andre enheder, medmindre den kompetente canadiske myndighed har givet tilladelse hertil under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i dette stykke.

2. De i denne artikel fastsatte garantier for PNR-oplysninger skal overholdes ved overførsel af analytiske oplysninger, som indeholder PNR-oplysninger, der er opnået i medfør af denne aftale.

Artikel 19 Videregivelse uden for Canada

1. Canada sikrer, at den kompetente canadiske myndighed ikke videregiver PNR-oplysninger til offentlige myndigheder i andre lande end EU-medlemsstaterne, medmindre følgende betingelser er opfyldt:

- a) PNR-oplysningerne videregives til offentlige myndigheder, hvis opgaver direkte vedrører anvendelsesområdet for artikel 3
- b) PNR-oplysningerne videregives i en konkret sag
- c) PNR-oplysningerne videregives kun, hvis det er nødvendigt til de formål, der er omhandlet i artikel 3
- d) der videregives kun det minimum af PNR-oplysningerne, der er nødvendigt
- e) den kompetente canadiske myndighed finder det godtgjort, at:
 - i) den udenlandske myndighed, der modtager PNR-oplysningerne, anvender beskyttelsesstandarder for disse oplysninger svarende til dem, der er fastsat i denne aftale, i henhold til aftaler og ordninger, hvorved disse standarder integreres, eller
 - ii) den udenlandske myndighed anvender beskyttelsesstandarder for PNR-oplysninger, som den har aftalt med Den Europæiske Union.

2. Hvis den kompetente canadiske myndighed i henhold til stk. 1 videregiver PNR-oplysninger om en fysisk person, der er statsborger i en af EU-medlemsstaterne, sikrer Canada, at den kompetente canadiske myndighed giver myndighederne i den pågældende medlemsstat meddelelse om videregivelsen af oplysningerne snarest muligt. Canada giver meddelelsen herom i overensstemmelse med aftaler og ordninger mellem Canada og den pågældende medlemsstat vedrørende retshåndhævelse eller informationsudveksling.

3. De i denne artikel fastsatte garantier for PNR-oplysninger skal overholdes ved overførsel af analytiske oplysninger, som indeholder PNR-oplysninger, der er opnået i medfør af denne aftale.

Artikel 20 Overførselsmetode

Parterne sikrer, at luftfartsselskaberne udelukkende overfører PNR-oplysninger til den kompetente canadiske myndighed på grundlag af »push«-metoden og under luftfartsselskabernes overholdelse af følgende procedurer:

- a) PNR-oplysninger overføres elektronisk i overensstemmelse med den kompetente canadiske myndigheds krav eller i tilfælde af tekniske problemer på anden vis, således at der sikres et passende datasikkerhedsniveau
- b) PNR-oplysninger overføres ved brug af et gensidigt accepteret meddelelsesformat
- c) PNR-oplysninger overføres på sikker vis ved brug af de fælles protokoller, som den kompetente canadiske myndighed kræver.

Artikel 21 Dataoverførsels hyppighed

1. Canada sikrer, at den kompetente canadiske myndighed kræver, at luftfartsselskaberne overfører PNR-oplysningerne:

- a) på et på forhånd planlagt tidspunkt op til 72 timer inden den planlagte flyafgang og
- b) højst fem gange for hver flyafgang.

2. Canada sikrer, at den kompetente canadiske myndighed informerer luftfartsselskaberne om de fastsatte overførselstidspunkter.

3. I konkrete tilfælde, hvor der er tegn på, at der er behov for yderligere adgang til oplysningerne for at imødegå en konkret trussel, jf. artikel 3, kan den kompetente canadiske myndighed kræve, at luftfartsselskaberne fremlægger PNR-oplysningerne inden, mellem eller efter de planlagte overførsler. Ved udøvelsen af dette skøn handler Canada velovervejet og forholdsmæssigt og bruger den i artikel 20 beskrevne overførselsmetode.

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 22 PNR-oplysninger modtaget før denne aftales ikrafttræden

Canada anvender betingelserne i denne aftale på alle de PNR-oplysninger, Canada er i besiddelse af på tidspunktet for denne aftales ikrafttræden.

Artikel 23 Gensidighed

1. Hvis Den Europæiske Union vedtager en ordning for behandling af PNR-oplysninger i Den Europæiske Union, hører parterne hinanden for at afgøre, om denne aftale skal ændres for at sikre fuld gensidighed.

2. De respektive myndigheder i Canada og Den Europæiske Union samarbejder om at sikre sammenhængen mellem deres ordninger for behandling af PNR-oplysninger på en måde, der yderligere øger sikkerheden for borgerne i Canada, Den Europæiske Union og andre steder.

Artikel 24 Forbud mod fravigelse

Denne aftale må ikke fortolkes på en sådan måde, at de forpligtelser, der består mellem Canada [og] medlemsstaterne i Den Europæiske Union eller tredjelande til at fremsætte eller besvare en anmodning om bistand i henhold til et instrument om gensidig bistand, kan fraviges.

[...]

Artikel 26 Konsultation, evaluering og ændring

[...]

2. Parterne evaluerer i fællesskab, hvordan denne aftale er blevet gennemført, et år efter dens ikrafttræden og derefter med regelmæssige mellemrum og yderligere, hvis en af parterne anmoder herom, og der træffes beslutning herom i fællesskab.

[...]

Artikel 28 Varighed

1. Denne aftale forbliver i kraft i en periode på syv år fra datoen for dens ikrafttræden, jf. dog stk. 2.
2. Efter hver syvårsperiode forlænges aftalen automatisk i yderligere syv år, medmindre en af parterne giver den anden part meddelelse om, at den ikke har til hensigt at forlænge denne aftale. Denne part skal give den anden part skriftlig meddelelse herom ad diplomatisk vej mindst seks måneder inden udløbet af syvårsperioden.
3. Canada fortsætter med at anvende betingelserne i denne aftale på alle PNR-oplysninger, der er modtaget inden aftalens ophør.

[...]

BILAG

Passagerlisteoplysningselementer omhandlet i artikel 2, litra b)

1. PNR-lokaliseringskode
2. dato for reservation/udstedelse af billetten
3. planlagt(e) rejsedato(er)
4. navn(e)
5. disponible oplysninger om bonusordninger for hyppige rejsende og fordele (gratis billetter, opgraderinger osv.)
6. andre navne, der er nævnt i PNR-oplysningerne, herunder antallet af rejsende, der er anført heri
7. alle disponible kontaktoplysninger (herunder oplysninger om kilden)
8. alle disponible oplysninger om betaling/debitering (men ikke andre oplysninger om transaktionen, der er knyttet til et kreditkort eller en konto, og som ikke vedrører rejsetransaktionen)

9. hele rejseruten for en specifik PNR
10. rejsebureau/rejseagent
11. oplysninger om code-sharing
12. delte oplysninger
13. passagerens rejsestatus (herunder bekræftelser og indtjekningsstatus)
14. billetoplysninger, herunder billetnummer, enkeltbilletter og automatisk billetprisangivelse (Automated Ticket Fare Quote)
15. fuldstændige bagageoplysninger
16. pladsoplysninger, herunder pladsnummer
17. generelle bemærkninger, herunder OSI-oplysninger (Other Supplementary Information), SSI-oplysninger (Special Service Information) og SSR-oplysninger (Special Service Request)
18. API-oplysninger (forhåndsinformation om passagerer), der er indsamlet med henblik på reservationer
19. oversigt over alle ændringer af PNR-oplysningerne under nr. 1-18.«

VI. Parlamentets vurderinger i dets anmodning om udtalelse

A. Om det passende retsgrundlag for Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale

- ³¹ Parlamentet er af den opfattelse, at selv om den påtænkte aftale i overensstemmelse med sin artikel 1 forfølger to formål, nemlig dels at beskytte borgernes sikkerhed, dels at fastsætte, hvordan PNR-oplysninger skal beskyttes, er hovedformålet med aftalen imidlertid at sikre beskyttelsen af personoplysninger. EU-retten på området for beskyttelse af oplysninger af denne art er nemlig til hinder for en overførsel af PNR-oplysninger til tredjelande, som ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau med hensyn til personoplysninger. Det tilsigtes således med den påtænkte aftale at skabe en form for »afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet« som omhandlet i artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46 med henblik på at tilvejebringe et retsgrundlag for lovlig overførsel af PNR-oplysninger fra EU til Canada. Denne tilgang er identisk med den, der tidligere blev anlagt i aftalen af 2006 og afgørelse 2006/253, idet det bemærkes, at sidstnævnte blev truffet på grundlag af artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46.
- ³² Valget af artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), TEUF og artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF som retsgrundlag for Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale er således fejlbehæftet. Afgørelsen skal snarere være støttet på artikel 16 TEUF, idet denne artikel finder anvendelse på samtlige områder af EU-retten, herunder de områder, som er omhandlet i EUF-traktatens tredje del, afsnit V, vedrørende et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvilket bekræftes af den erklæring om beskyttelse af personoplysninger inden for retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde, der er knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten (EUT 2010, C 83, s. 345).

- 33 Parlamentet er af den opfattelse, at indholdet af den påtænkte aftale bekræfter dets vurdering, hvorefter aftalen primært vedrører beskyttelse af personoplysninger. Hovedparten af bestemmelserne i den påtænkte aftale, og særligt aftalens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, der er nøgleartikler, og som udgør retsgrundlaget for den lovlige overførsel af PNR-oplysninger fra EU til Canada, vedrører nemlig beskyttelse af personoplysninger. Desuden fastsætter den nævnte aftale ikke en overførsel af PNR-oplysninger fra europæiske myndigheder til canadiske myndigheder, men en overførsel af disse oplysninger fra privatpersoner, nemlig luftfartsselskaberne, til de sidstnævnte myndigheder. Det er således svært at konkludere, at de nævnte bestemmelser henhører under selve det retlige samarbejde og politisamarbejde. Endvidere er den påtænkte aftales artikel 6 med overskriften »Politisamarbejde og retligt samarbejde« underordnet i forhold til aftalens artikel 4 og 5, idet den ikke kan finde anvendelse, uden at de sidstnævnte artikler selv er blevet anvendt forinden. Canada kan nemlig ikke fremsende de pågældende oplysninger uden forinden at have modtaget PNR-oplysninger fra luftfartsselskaberne, der for deres del kun kan videregive PNR-oplysninger til Canada på grundlag af »en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet«. Desuden regulerer den nævnte artikel 6 ikke udvekslingen af oplysninger mellem de pågældende myndigheder og henviser blot til andre internationale aftaler på området.
- 34 Såfremt Domstolen alligevel måtte fastslå, at den påtænkte aftale forfølger uadskillelige formål, kan Rådets afgørelse om indgåelse af denne aftale i givet fald støttes på såvel artikel 16 TEUF som artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), TEUF og artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF. Hvad angår den eventuelle anvendelighed af protokol (nr. 21) og protokol (nr. 22) har Parlamentet henvist til den praksis fra Domstolen, der følger af dom af 27. februar 2014, Det Forenede Kongerige mod Rådet (C-656/11, EU:C:2014:97, præmis 49), og hvorefter det er uden betydning for lovligheden af valget af et retsgrundlag for en EU-retsakt, at dette kan have konsekvenser for, om en af de protokoller, der er knyttet som bilag til traktaterne, finder anvendelse eller ej.

B. Om den påtænkte aftales forenelighed med bestemmelserne i EUF-traktaten og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

- 35 Parlamentet finder, at der, henset til den alvorlige tvivl, som EDPS har givet udtryk for bl.a. i sin udtalelse af 30. september 2013, og til den retspraksis, der følger af dom af 8. april 2014, Digital Rights Ireland m.fl. (C-293/12 og C-594/12, EU:C:2014:238), hersker retsusikkerhed med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt den påtænkte aftale er forenelig med såvel artikel 16 TEUF som artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).
- 36 Parlamentet er af den opfattelse, at overførslen af PNR-oplysninger fra EU til Canada med henblik på de canadiske myndigheders eventuelle adgang til disse oplysninger, således som denne overførsel er fastsat i den påtænkte aftale, henhører under chartrets artikel 7 og 8. Tilsammen gør disse oplysninger det nemlig muligt at drage præcise konklusioner vedrørende privatlivet for de personer, hvis PNR-oplysninger bliver behandlet, såsom deres faste eller midlertidige opholdssteder, deres rejser og deres aktiviteter. Den nævnte aftale indebærer således indgreb af vidtrækkende omfang og af særlig alvorlig karakter i de grundlæggende rettigheder, som er sikret ved chartrets artikel 7 og 8.
- 37 Parlamentet er, idet det har henvist til de krav, der følger af dels chartrets artikel 52, stk. 1, dels chartrets artikel 8, stk. 2, af den opfattelse, at det derfor skal afklares, om den påtænkte aftale udgør en »lov« i disse bestemmelsers forstand, og om den kan tjene som grundlag for indskrænkninger af udøvelsen af de rettigheder, der er sikret ved chartrets artikel 7 og 8. Skønt ordet »lov« er sammenfaldende med det i EUF-traktaten fastsatte begreb »lovgivningsmæssig retsakt«, udgør en international aftale ikke en sådan lovgivningsmæssig retsakt, hvorfor spørgsmålet opstår, om ikke det ville være mere egnet at vedtage en intern retsakt, der er støttet på artikel 16 TEUF, snarere end at indgå en international aftale i henhold til artikel 218 TEUF såsom den påtænkte aftale.

- 38 Hvad angår proportionalitetsprincippet har Parlamentet henvist til den praksis fra Domstolen, der følger af dom af 8. april 2014, Digital Rights Ireland m.fl. (C-293/12 og C-594/12, EU:C:2014:238), og anført, at det i det foreliggende tilfælde forholder sig således, at EU-lovgivers skønsbeføjelse er begrænset, og at domstolsprøvelsen af overholdelsen af de betingelser, som følger af dette princip, skal være streng, navnlig idet der er tale om indgreb i grundlæggende rettigheder.
- 39 Endvidere skal den påtænkte aftale – således som det fremgår af den praksis fra Menneskerettighedsdomstolen, der følger af dom af 1. juli 2008, Liberty m.fl. mod Det Forenede Kongerige (CE:ECHR:2008:0701JUD005824300, §§ 62 og 63), og af den praksis fra Domstolen, som følger af dom af 8. april 2014, Digital Rights Ireland m.fl. (C-293/12 og C-594/12, EU:C:2014:238), fastsætte klare og præcise regler, som regulerer rækkevidden og anvendelsen af de omhandlede foranstaltninger og opstiller en række mindstekrav, således at de personer, hvis personlige oplysninger er blevet behandlet, råder over tilstrækkelige garantier, der gør det muligt effektivt at beskytte disse oplysninger mod risikoen for misbrug og mod ulovlig adgang til og anvendelse af disse oplysninger.
- 40 For det første ønsker Parlamentet generelt oplyst, om indførelsen af »et PNR-system« er nødvendig som omhandlet i chartrets artikel 52, stk. 1, andet punktum. Indtil videre har Rådet og Kommissionen nemlig ikke godtgjort på grundlag af objektive forhold, at indgåelsen af den påtænkte aftale faktisk er nødvendig.
- 41 For det andet har Parlamentet anført, at den påtænkte aftale samlet set vedrører samtlige flypassagerer, uden at disse befinder sig i en situation, som kan give anledning til strafferetlig forfølgning, og uden at det er påkrævet, at der er en forbindelse mellem deres PNR-oplysninger og en trussel mod den offentlige sikkerhed. Til denne generelle mangel på afgrænsning kommer den omstændighed, at de i aftalen fastsatte kriterier og betingelser er vage og ikke gør det muligt at begrænse de canadiske myndigheders behandling af PNR-oplysninger til det strengt nødvendige. Det skal ligeledes bemærkes, at den nævnte aftale ikke undergiver de canadiske myndigheders adgang til disse oplysninger en af enten en retsinstant eller en uafhængig administrativ enhed udøvet forudgående kontrol, med hvilken det tilsigtes at begrænse denne adgang og anvendelsen af de nævnte oplysninger til det strengt nødvendige med henblik på at nå det forfulgte mål, og som finder sted på grundlag af en begrundet anmodning, der fremsættes til denne retsinstant eller denne enhed inden for rammerne af procedurer for forebyggelse, opdagelse eller strafferetlig forfølgning.
- 42 Hvad for det tredje angår varigheden af opbevaringen af PNR-oplysningerne, som er fastsat til fem år i den påtænkte aftales artikel 16, finder denne anvendelse uden nogen forskel på samtlige flypassagerer. Desuden har Rådet for så vidt angår valget af en sådan varighed ikke anført nogen begrundelse, der er støttet på objektive kriterier. Selv hvis det antages, at den i aftalen af 2006 fastsatte varighed på tre år og seks måneder var acceptabel, opstår spørgsmålet om, hvorfor denne varighed skulle udvides til fem år.
- 43 For det fjerde og sidste har Parlamentet gjort gældende, at den påtænkte aftale ikke sikrer, at de foranstaltninger, som de canadiske myndigheder skal træffe, er hensigtsmæssige og opfylder de væsentlige krav i chartrets artikel 8 og i artikel 16 TEUF.

VII. Sammenfatning af indlæggene for Domstolen

- 44 Den bulgarske og den estiske regering, Irland, den spanske og den franske regering samt Det Forenede Kongeriges regering, Rådet og Kommissionen har indgivet skriftlige indlæg til Domstolen vedrørende nærværende anmodning om udtalelse.

45 Endvidere har Domstolen stillet spørgsmål til skriftlig besvarelse til medlemsstaterne og til institutionerne i medfør af artikel 196, stk. 3, i Domstolens procesreglement, og har i henhold til artikel 24, stk. 2, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol ligeledes opfordret EDPS til at besvare disse. Denne har fremsendt sine bemærkninger til Domstolen.

A. Formaliteten vedrørende anmodningen om udtalelse

46 Den franske regering og Rådet er i tvivl om, hvorvidt det andet spørgsmål i nærværende anmodning om udtalelse kan antages til realitetsbehandling. For det første rejser Parlamentet ved at stille dette spørgsmål hverken tvivl om Unionens kompetence til at indgå den påtænkte aftale eller kompetencefordelingen mellem Unionen og medlemsstaterne i denne henseende. For det andet har en henvisning til artikel 82 TEUF og 87 TEUF, selv om denne måtte være ukorrekt, ingen indvirkning på den procedure, der skal følges ved vedtagelsen af Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale, for så vidt som både anvendelsen af artikel 16 TEUF og anvendelsen af artikel 82 TEUF og 87 TEUF kræver, at der handles i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure. Såvel i det ene som det andet tilfælde finder artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v), TEUF således anvendelse, hvorfor Parlamentets godkendelse er påkrævet.

B. Om det passende retsgrundlag for Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale

47 Den bulgarske og den estiske regering, Irland, den franske regering samt Det Forenede Kongeriges regering, Rådet og Kommissionen er af den opfattelse, at den påtænkte aftales hovedformål er at beskytte borgernes sikkerhed, således som det bl.a. fremgår af første til tredje og femte betragtning til præambelen hertil samt af aftalens artikel 1 og 3. Skulle beskyttelsen af personoplysninger ligeledes anses for at udgøre et af formålene med denne aftale, ville den være sekundær i forhold til hovedformålet.

48 Rådet og Kommissionen har tilføjet, at selv om det er korrekt, at overførslen af PNR-oplysninger til tredjelande skal ske under iagttagelse af chartret, udgør den påtænkte aftales bestemmelser vedrørende beskyttelsen af disse oplysninger imidlertid kun det instrument, hvormed aftalen forfølger målet om bekæmpelse af terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet. Den omstændighed, at den nævnte aftale ved hjælp af et betragteligt antal bestemmelser fastsætter fremgangsmåden og betingelserne for overførsel af PNR-oplysninger under iagttagelse af de grundlæggende rettigheder og skaber en form for »afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet«, ændrer således ikke ved den omstændighed, at hovedformålet med denne aftale fortsat er borgernes sikkerhed. Artikel 16 TEUF udgør kun det passende retsgrundlag for en retsakt, når hovedformålet med denne er beskyttelse af personoplysninger. Omvendt skal retsakter, der har til formål at gennemføre sektorpolitikker, som kræver behandling af personoplysninger i et vist omfang, støttes på det retsgrundlag, der svarer til den pågældende politik, og iagttage både chartrets artikel 8 og de EU-retsakter, som er vedtaget på grundlag af artikel 16 TEUF.

49 Hvad angår en eventuel kumulering af artikel 16 TEUF, artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), TEUF og artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF som materielle retsgrundlag for Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale har den franske regering subsidiært gjort gældende, at en sådan kumulering er mulig, for så vidt som disse retsgrundlag er forenelige med hinanden, idet de alle foreskriver en almindelig lovgivningsprocedure. I princippet er det ganske vist korrekt, at henset til den omstændighed, at Irland og Det Forenede Kongerige samt Kongeriget Danmark i medfør af protokol (nr. 21) og protokol (nr. 22) ikke deltager i vedtagelsen af retsakter henhørende under EUF-traktatens tredje del, afsnit V, kan en retsakt ikke samtidig støttes på bestemmelser henhørende under denne del og bestemmelser, der ikke er omfattet heraf. For det tilfælde, at der på grundlag af artikel 16 TEUF skal vedtages regler vedrørende medlemsstaternes behandling af personoplysninger i forbindelse med udøvelsen af virksomhed henhørende under kapitel 4 eller 5 i EUF-traktatens tredje del, afsnit V, vil Irland og Det

Forenede Kongerige samt Kongeriget Danmark imidlertid ikke deltage i vedtagelsen af disse, idet disse medlemmer i overensstemmelse med artikel 6a i protokol (nr. 21) og artikel 2a i protokol (nr. 22) ikke vil være bundet af sådanne regler.

- 50 Rådet er derimod af den opfattelse, at en kumulering af artikel 16 TEUF på den ene side og artikel 82 TEUF og 87 TEUF på den anden side ikke vil være lovlig, henset til de særlige regler vedrørende afstemningsfremgangsmåden i Rådet, der følger af protokol (nr. 21) og protokol (nr. 22) med hensyn til deltagelsen for Irland og Det Forenede Kongerige henholdsvis Kongeriget Danmark.

C. Om den påtænkte aftales forenelighed med EUF-traktatens og chartrets bestemmelser

- 51 Samtlige de medlemsstater, der har afgivet indlæg for Domstolen, samt Rådet og Kommissionen har i det væsentlige konkluderet, at den påtænkte aftale er forenelig med EUF-traktatens og chartrets bestemmelser.
- 52 Hvad angår spørgsmålet, om der foreligger et indgreb i de grundlæggende rettigheder, som er sikret ved chartrets artikel 7 og 8, har den estiske og den franske regering tilsluttet sig Parlamentets standpunkt, hvorefter den påtænkte aftale indebærer et sådant indgreb, idet den i henhold til artikel 4, stk. 1, forpligter Unionen til ikke at forhindre overførsel af PNR-oplysninger til den kompetente canadiske myndighed, og idet den i artikel 3 foreskriver den nævnte myndigheds behandling af disse oplysninger. Ikke desto mindre er den franske regering af den opfattelse, at et sådant indgreb ikke skal anses for at være særlig alvorligt, henset til den omstændighed, at dets omfang er mindre vidtrækkende end det, der fulgte af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EUT 2006, L 105, s. 54), som er omhandlet i den sag, der gav anledning til dom af 8. april 2014, Digital Rights Ireland m.fl. (C-293/12 og C-594/12, EU:C:2014:238). Dertil kommer, at PNR-oplysninger ikke gør det muligt at drage meget præcise konklusioner vedrørende passagerernes privatliv.
- 53 Samtlige de medlemsstater, der har afgivet indlæg for Domstolen, samt Rådet og Kommissionen er af den opfattelse, at den påtænkte aftale forfølger et mål af almen interesse, nemlig bekæmpelse af terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet.
- 54 Hvad angår de krav, der følger af proportionalitetsprincippet, er Rådet og Kommissionen enige med Parlamentet og har – under henvisning til den praksis fra Domstolen, som følger af dom af 8. april 2014, Digital Rights Ireland m.fl. (C-293/12 og C-594/12, EU:C:2014:238, præmis 54), og til artikel 6, stk. 1, litra c), i direktiv 95/46 – navnlig anført, at den påtænkte aftale skal fastsætte klare og præcise regler, som regulerer rækkevidden og anvendelsen af det omhandlede indgreb, og tilstrækkelige garantier, der gør det muligt effektivt at beskytte personlige oplysninger mod risikoen for misbrug og mod ulovlig adgang til og anvendelse af disse oplysninger.
- 55 Hvad særligt angår spørgsmålet om, hvorvidt overførslen af PNR-oplysninger til Canada er nødvendig, har Kommissionen, støttet af Rådet, medgivet, at der ikke findes præcise statistikker, der gør det muligt at se, i hvilket omfang disse oplysninger bidrager til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge kriminalitet og terrorisme. Den omstændighed, at anvendelsen af PNR-oplysninger er nødvendig, bekræftes imidlertid af oplysninger hidrørende fra tredjelande og medlemsstater, der allerede anvender disse oplysninger til retshåndhævelsesformål. Navnlig fremgår det herom af begrundelsen til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 2. februar 2011 om anvendelse af passagerlisteoplysninger til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet (KOM(2011) 32 endelig udg.), at visse landes erfaringer viser, at anvendelsen af PNR-oplysninger i betydelig grad har

medført, at der er gjort betydelige fremskridt i bekæmpelsen af narkotikahandel, menneskehandel og terrorisme, og det har givet en bedre forståelse af, hvordan terrornetværker og andre kriminelle netværker er opbygget og fungerer.

- 56 De canadiske myndigheder har desuden fremlagt oplysninger, som viser, at PNR-oplysninger i afgørende grad har bidraget til at identificere personer, der potentielt mistænkes for at ville udøve terrorhandlinger eller grov kriminalitet. Mens 28 mio. flypassagerer fløj mellem EU og Canada i perioden fra april 2014 til marts 2015, gjorde disse oplysninger det således muligt at standse 178 personer samt at beslaglægge narkotika i 71 tilfælde og materiale om seksuelt misbrug af børn i 2 tilfælde. De nævnte oplysninger gjorde det ligeledes muligt at indlede eller forfølge undersøgelser med tilknytning til terrorisme i 169 tilfælde. Endelig fremgår det af meddelelse fra Kommissionen af 21. september 2009 om den globale tilgang til overførsel af passageroplysninger (PNR) til tredjelande (KOM(2010) 492 endelig udg., herefter »meddelelse KOM(2010) 492«), at Unionen har en forpligtelse »over for sig selv og over for tredjelande til at samarbejde med dem i kampen mod [terrortruslen og grov, grænseoverskridende kriminalitet]«.
- 57 Den estiske regering, Irland, den spanske og den franske regering samt Det Forenede Kongeriges regering, Rådet og Kommissionen er i det væsentlige af den opfattelse, at den påtænkte aftale overholder de krav, der følger af proportionalitetsprincippet, og at nærværende sag adskiller sig fra den, der var omhandlet i dom af 8. april 2014, Digital Rights Ireland m.fl. (C-293/12 og C-594/12, EU:C:2014:238). Den i aftalen fastsatte ordning kan i højere grad sammenlignes med den systematiske kontrol, som foretages ved de ydre grænser, og den i lufthavnene foretagne sikkerhedskontrol end med en opbevaring af oplysninger som den i direktiv 2006/24 omhandlede. I modsætning til det nævnte direktiv indeholder den nævnte aftale, hvis art og virkninger er væsentligt mere begrænset end direktivets, endvidere strenge regler vedrørende betingelserne for og begrænsning af adgangen til oplysningerne og anvendelsen af sidstnævnte samt regler vedrørende sikkerheden omkring disse oplysninger. Endelig foreskriver den påtænkte aftale, at en uafhængig myndighed skal føre tilsyn med overholdelsen af disse regler, at de berørte personer skal underrettes med hensyn til overførsel og behandling af deres oplysninger, en ret til aktindsigt og berigtigelse samt en adgang til administrativ klage og domstolsprøvelse med henblik på at sikre overholdelsen af disse personers rettigheder.
- 58 Hvad angår Parlamentets argument om, at den påtænkte aftale ikke gør overførslen af PNR-oplysninger betinget af, at der foreligger en trussel mod den offentlige sikkerhed, har den estiske og den franske regering samt Det Forenede Kongeriges regering og Kommissionen i det væsentlige anført, at anvendelsen af sådanne oplysninger har til formål at identificere personer, der hidtil ikke har været kendt af de kompetente myndigheder, og som udgør en mulig risiko for sikkerheden, idet de personer, der er kendt i denne forbindelse, kan identificeres ud fra forhåndsinformationerne om flypassagerer. Såfremt det alene var tilladt at overføre PNR-oplysninger vedrørende personer, der er angivet som frembydende en risiko for sikkerheden, ville formålet om forebyggelse således ikke kunne opfyldes.
- 59 Hvad angår begrænsningerne vedrørende anvendelsen af PNR-oplysninger har Rådet og Kommissionen gjort gældende, at den i den påtænkte aftales artikel 3, stk. 3, foretagne henvisning til canadisk ret ikke gør det muligt at konkludere, at aftalen er for vag. De nævnte institutioner har i denne henseende anført, at det i en international aftale er svært kun at indsætte begreber fastsat i EU-retten. Hvad angår aftalens artikel 3, stk. 5, litra b), har disse institutioner anført, at denne bestemmelse afspejler den pligt til at efterkomme en retskraftig afgørelse truffet af en retslig myndighed, som samtlige offentlige canadiske myndigheder er undergivet i henhold til den canadiske forfatning. Desuden forudsætter bestemmelsen, at den retslige myndighed efterprøver adgangen til PNR-oplysningerne i lyset af kravene om nødvendighed og proportionalitet, og at denne adgang begrundes i retsafgørelsen. Endelig har de canadiske myndigheder i praksis aldrig anvendt denne bestemmelse siden ikrafttrædelsen af aftalen af 2006.

- 60 Hvad angår begrænsningerne med hensyn til, hvilke myndigheder og personer der kan opnå adgang til PNR-oplysningerne, har Rådet og Kommissionen anført, at den manglende præcisering af den kompetente canadiske myndighed i den påtænkte aftale er et processuelt spørgsmål, som ikke har nogen betydning for, hvorvidt aftalen opfylder proportionalitetsprincippet. Under alle omstændigheder underrettede Canada i juni 2014 Unionen om, at den kompetente canadiske myndighed som omhandlet i aftalens artikel 2, litra d), var CBSA. For så vidt som Canada i overensstemmelse med den påtænkte aftales artikel 16, stk. 2, skal begrænse adgangen til PNR-oplysninger til »et begrænset antal embedsmænd, som landet særligt har givet bemyndigelse hertil«, følger det heraf, at alene embedsmænd i CBSA er bemyndiget til at modtage og behandle disse oplysninger. Endelig indeholder den påtænkte aftales artikel 9, stk. 2, litra a) og b), og artikel 9, stk. 4 og 5, yderligere garantier.
- 61 Hvad angår den omstændighed, at den påtænkte aftale ikke gør adgangen til PNR-oplysninger betinget af en forudgående prøvelse foretaget af en uafhængig retslig eller administrativ myndighed, er Irland af den opfattelse, at en sådan prøvelse ikke er nødvendig, henset til de garantier, der allerede er indeholdt i aftalens artikel 11-14, 16, 18 og 20. Den estiske regering og Det Forenede Kongeriges regering er af den opfattelse, at det ikke er muligt på forhånd at fastlægge kriterierne for de PNR-oplysninger, som skal behandles, hvorfor det ikke systematisk kan kræves, at der opnås en forudgående tilladelse. En sådan tilladelse ville derfor kun være generel og ville således ikke tilføje nogen yderligere værdi.
- 62 Hvad angår spørgsmålet om fremsendelse af PNR-oplysningerne til andre myndigheder har Kommissionen anført, at den påtænkte aftales artikel 1, 3, 18 og 19 nøje fastsætter de formål, med hvilke disse oplysninger kan behandles, og betingelserne for videregivelse heraf. Under alle omstændigheder skal enhver fremsendelse af PNR-oplysninger, som anført af denne institution, i overensstemmelse med aftalens artikel 17 registreres og dokumenteres samt være genstand for en efterfølgende kontrol foretaget af den uafhængige myndighed.
- 63 Hvad angår varigheden af opbevaringen af PNR-oplysningerne har den estiske og den franske regering, Irland samt Det Forenede Kongeriges regering gjort gældende, at den ikke går ud over det, der er strengt nødvendigt, henset til den påtænkte aftales overordnede sammenhæng. Når henses til den omstændighed, at undersøgelser vedrørende terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet er komplekse og vanskelige, er det muligt, at der går noget tid mellem tidspunktet for den rejse, som foretages af en person, der er involveret i sådanne handlinger, og det tidspunkt, hvor de retshåndhævende myndigheder har behov for adgang til PNR-oplysningerne med henblik på at opdage, efterforske og retsforfølge sådanne forbrydelser. Straffesager kan i givet fald afsluttes mere end fem år efter fremsendelsen af PNR-oplysningerne. Der skal desuden tages hensyn til bestemmelserne i aftalens artikel 16, som fastsætter strenge fremgangsmåder med hensyn til maskering og fjernelse af maskering af PNR-oplysningerne med henblik på yderligere at beskytte personoplysningerne, og til bestemmelserne i aftalens artikel 8, stk. 5, der fastsætter en særlig ordning for følsomme oplysninger.
- 64 Rådet og Kommissionen har tilføjet, at varigheden af opbevaringen af PNR-oplysningerne i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 95/46 skal fastlægges i forhold til, om disse oplysninger er nødvendige for gennemførelsen af de formål, som forfølges med indsamlingen heraf, hvorfor spørgsmålet om, hvorvidt opbevaringsperioden er forholdsmæssig, ikke kan vurderes abstrakt. De nævnte institutioner har anført, at den påtænkte aftales parter har anset den i aftalen fastsatte opbevaringsperiode på fem år for strengt nødvendig for gennemførelsen af de hermed forfulgte formål. De har tilføjet, at henset til den omstændighed, at undersøgelserne kræver tid, vil en varighed på tre og et halvt år – såsom den, der var fastsat i aftalen af 2006 – ifølge Canada derimod forhindre, at PNR-oplysningerne kan anvendes effektivt med henblik på at opdage de situationer, der frembyder en forhøjet risiko for terrorisme eller organiseret kriminalitet. Desuden foreskriver den påtænkte aftales artikel 16, stk. 3, at PNR-oplysningerne anonymiseres første gang 30 dage efter modtagelsen heraf og anonymiseres yderligere efter to år.

- 65 Hvad angår den prøvelse af overholdelsen af reglerne om beskyttelse af personoplysninger, der skal foretages af en uafhængig myndighed, og som er krævet i chartrets artikel 8, stk. 3, TEUF og artikel 16, stk. 2, TEUF, er det Rådets og Kommissionens opfattelse, at den omstændighed, at den kompetente canadiske myndighed ikke er identificeret i den påtænkte aftale, ikke rejser tvivl om, at de foranstaltninger, som Canada skal træffe, vil være tilstrækkelige. De nævnte institutioner har tilføjet, at identiteten på de kompetente myndigheder, som er omhandlet i aftalens artikel 10 og 14, er blevet meddelt Kommissionen.
- 66 Hvad angår den praksis fra Domstolen, der bl.a. følger af dom af 9. marts 2010, Kommissionen mod Tyskland (C-518/07, EU:C:2010:125, præmis 30), og hvorefter en tilsynsmyndighed skal være uafhængig, således at den har mulighed for at udøve sine funktioner uden ydre påvirkning, har Kommissionen anført, at Office of the Privacy Commissioner of Canada (den canadiske databeskyttelsesmyndighed) er en selvstændig myndighed såvel på institutionelt som funktionelt plan. Kommissionen har yderligere anført, at henset til den omstændighed, at der ikke ved canadisk lovgivning er indført en ret til indsigt for udlændinge, der ikke opholder sig i Canada, var det nødvendigt i den påtænkte aftales artikel 10 og 14 at foreskrive oprettelse af en »administrativt oprettet myndighed« med henblik på at sikre, at samtlige potentielt omhandlede personer kan udøve deres rettigheder, herunder retten til indsigt.

VIII. Domstolens stillingtagen

- 67 Indledningsvis bemærkes, at det fremgår af Domstolens faste praksis, at bestemmelserne i en international aftale indgået af Unionen i overensstemmelse med artikel 217 TEUF og 218 TEUF udgør en integrerende del af EU-retten regnet fra ikrafttrædelsen af denne aftale (jf. i denne retning dom af 30.4.1974, Haegeman, 181/73, EU:C:1974:41, præmis 5, og af 11.3.2015, Oberto og O'Leary, C-464/13 og C-465/13, EU:C:2015:163, præmis 29, samt udtalelse 2/13 (Unionens tiltrædelse af EMRK) af 18.12.2014, EU:C:2014:2454, præmis 180). Bestemmelserne i en sådan aftale skal derfor være fuldt forenelige med traktaterne og med de heraf følgende forfatningsmæssige principper.

A. Formaliteten vedrørende anmodningen om udtalelse

- 68 Det fremgår af artikel 218, stk. 11, TEUF, at en medlemsstat, Parlamentet, Rådet eller Kommissionen kan indhente en udtalelse fra Domstolen om, hvorvidt en aftale, der påtænkes indgået, er forenelig med traktaterne.
- 69 I overensstemmelse med Domstolens faste praksis har denne bestemmelse til formål at forhindre de problemer, der ville opstå, hvis det ad rettens vej blev gjort gældende, at Unionens bindende internationale aftaler var uforenelige med traktaterne. En retsafgørelse, der efter indgåelsen af en international aftale, som binder Unionen, eventuelt fastslår, at denne aftale er uforenelig med traktaternes bestemmelser, enten på grund af dens indhold eller på grund af den ved dens indgåelse fulgte fremgangsmåde, vil nemlig uundgåeligt skabe alvorlige vanskeligheder ikke alene internt i Unionen, men også for internationale forbindelser, og fremkalde fare for, at alle berørte parter, herunder tredjelande, bliver skadet (udtalelse 2/13 (Unionens tiltrædelse af EMRK) af 18.12.2014, EU:C:2014:2454, præmis 145 og 146 og den deri nævnte retspraksis).
- 70 Under proceduren i henhold til artikel 218, stk. 11, TEUF skal ethvert spørgsmål, der kan skabe tvivl om aftalens materielle indhold eller formelle gyldighed i forhold til traktaterne, således kunne behandles. I denne henseende kan bedømmelsen af, om en aftale er forenelig med traktaterne, bl.a. ikke alene afhænge af bestemmelser, som vedrører Unionens kompetence, procedure eller institutionelle organisation, men ligeledes af materielle retsbestemmelser (jf. i denne retning for så vidt angår artikel 300, stk. 6, EF udtalelse 1/08 (aftaler om ændring af listerne over særlige forpligtelser i

henhold til GATS-aftalen) af 30.11.2009, EU:C:2009:739, præmis 108 og den deri nævnte retspraksis). Dette er tilfældet for et spørgsmål om, hvorvidt en international aftale er forenelig med artikel 6, stk. 1, første afsnit, TEU og følgelig med de garantier, der er sikret ved chartret, idet sidstnævnte har samme juridiske værdi som traktaterne.

- 71 Hvad angår spørgsmålet vedrørende det passende retsgrundlag for Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale bemærkes, at valget af passende retsgrundlag har forfatningsretlig betydning, for så vidt som Unionen, idet den kun råder over tildelte kompetencer, skal henføre de retsakter, som den vedtager, til de bestemmelser i EUF-traktaten, som faktisk bemyndiger den i denne henseende (jf. i denne retning dom af 1.10.2009, Kommissionen mod Rådet, C-370/07, EU:C:2009:590, præmis 47).
- 72 Anvendelse af et urigtigt retsgrundlag kan således medføre ugyldighed for selve den retsakt, hvorved aftalen indgås, og dermed bevirke, at Unionens samtykke til at være bundet af den aftale, den har undertegnet, behæftes med en mangel.
- 73 Den franske regerings og Rådets argument, hvorefter det eventuelt urigtige valg af retsgrundlag i det foreliggende tilfælde er uden betydning for Unionens kompetence til at indgå den påtænkte aftale, for kompetencefordelingen mellem Unionen og medlemsstaterne i denne henseende eller for den vedtagelsesprocedure, der skal følges, kan ikke medføre, at det andet spørgsmål, som er rejst ved nærværende anmodning om udtalelse, ikke kan antages til realitetsbehandling.
- 74 Henset til den i nærværende udtalelses præmis 69 anførte funktion, som den i artikel 218, stk. 11, TEUF fastsatte procedure har, og som består i gennem et forudgående søgsmål at forhindre eventuelle problemer på EU-plan og på internationalt plan, der ville følge af, at en retsakt om indgåelse af en international aftale var ugyldig, er den blotte risiko for en sådan ugyldighed tilstrækkelig til at anlægge en sag ved Domstolen. Desuden er spørgsmålet om at klarlægge, hvilken faktisk indvirkning et urigtigt valg af retsgrundlaget eller retsgrundlagene i en konkret situation vil have på gyldigheden af en retsakt om indgåelse af en international aftale såsom Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale, uløseligt forbundet med behandlingen af substansen af spørgsmålet om det passende retsgrundlag og kan derfor ikke bedømmes inden for rammerne af spørgsmålet om, hvorvidt en anmodning om udtalelse kan antages til realitetsbehandling.
- 75 Det følger af de ovenstående betragtninger, at nærværende anmodning om udtalelse i det hele kan antages til realitetsbehandling.

B. Om det passende retsgrundlag for Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale

- 76 Ifølge Domstolens faste praksis skal valget af retsgrundlag for en EU-retsakt – herunder en retsakt, der vedtages med henblik på indgåelse af en international aftale – foretages på grundlag af objektive forhold, som kan være genstand for domstolsprøvelse, herunder bl.a. retsaktens formål og indhold (dom af 6.5.2014, Kommissionen mod Parlamentet og Rådet, C-43/12, EU:C:2014:298, præmis 29, og af 14.6.2016, Parlamentet mod Rådet, C-263/14, EU:C:2016:435, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis).
- 77 Hvis en gennemgang af en EU-retsakt viser, at den har et dobbelt formål, eller at den består af to led, og det ene af disse formål eller af disse led kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er accessorisk, skal retsaktens have et enkelt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller led. Hvis det derimod undtagelsesvis godtgøres, at retsaktens samtidig forfølger flere formål eller har flere led, som hænger uløseligt sammen, uden at det ene er accessorisk i forhold til det andet, således at forskellige bestemmelser i traktaten finder anvendelse, skal en sådan foranstaltning bygge på de dertil svarende forskellige retsgrundlag (dom af 14.6.2016, Parlamentet mod Rådet, C-263/14, EU:C:2016:435, præmis 44 og den deri nævnte retspraksis).

- 78 Anvendelse af et dobbelt retsgrundlag er imidlertid udelukket, når de procedurer, der er fastsat for disse to retsgrundlag, er uforenelige (dom af 6.11.2008, Parlamentet mod Rådet, C-155/07, EU:C:2008:605, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).
- 79 Det er i lyset af disse betragtninger, at det passende retsgrundlag for Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale skal fastlægges.

1. Om formålet med og indholdet af den påtænkte aftale

- 80 Således som det fremgår af tredje betragtning i præamblen til den påtænkte aftale, tilstræber de kontraherende parter at udvide og fremme deres samarbejde gennem denne aftale. I denne henseende fremgår det af aftalens artikel 1 med overskriften »Aftalens formål«, at »parterne [fastsætter], på hvilke betingelser [PNR-oplysninger] kan overføres og bruges til at beskytte borgernes sikkerhed, og hvordan oplysningerne skal beskyttes«.
- 81 Hvad angår det i artikel 1 fastsatte formål om at beskytte borgernes sikkerhed bliver det i første betragtning i præamblen til den påtænkte aftale bl.a. præciseret, at parterne tilstræber at forebygge, bekæmpe og imødegå terrorisme og terrorrelaterede forbrydelser samt anden grov, grænseoverskridende kriminalitet. I denne henseende bliver betydningen af dels bekæmpelsen af terrorisme og terrorrelaterede forbrydelser samt anden grov, grænseoverskridende kriminalitet, dels brugen af PNR-oplysninger og udveksling af oplysninger med henblik på denne bekæmpelse fremhævet i anden og fjerde betragtning i præamblen. På grundlag af disse konstateringer fremgår det af præambelens femte betragtning, at der for at beskytte den offentlige sikkerhed og med henblik på retshåndhævelse bør fastsættes regler for luftfartsselskabers overførsel af PNR-oplysninger til Canada. Endelig bliver betydningen af, at Canada kan udveksle PNR-oplysninger og relevante analytiske oplysninger, der indeholder PNR-oplysninger, med de kompetente politi- og retsmyndigheder i medlemsstaterne i Den Europæiske Union og med Europol og Eurojust som et middel til at fremme internationalt politisamarbejde og retligt samarbejde, fremhævet i præambelens sekstende betragtning.
- 82 Det må således fastslås, at den påtænkte aftale forfølger formålet om at beskytte den offentlige sikkerhed gennem en overførsel af PNR-oplysninger til Canada og brugen af disse i forbindelse med bekæmpelsen af terrorhandlinger og grov, grænseoverskridende kriminalitet, herunder gennem udveksling af disse oplysninger med EU-medlemsstaternes kompetente myndigheder, Europol og Eurojust.
- 83 Hvad angår det andet formål, som er anført i den påtænkte aftales artikel 1, nemlig fastsættelsen af, hvordan PNR-oplysningerne skal beskyttes, bemærkes for det første, at nødvendigheden af at iagttage de grundlæggende rettigheder, herunder den ret til respekt for privatlivet og den ret til beskyttelse af personoplysninger, der er sikret ved henholdsvis chartrets artikel 7 og 8, bliver fremhævet i anden, sjette og syvende betragtning i præamblen til aftalen, samtidig med at det heraf fremgår, at de kontraherende parter har fælles værdier hvad angår databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred.
- 84 For det andet fremgår det af bestemmelserne i den påtænkte aftales artikel 5, at hensigten med de regler, som den kompetente canadiske myndighed skal overholde i forbindelse med behandlingen af PNR-oplysninger, er at sikre et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i den relevante EU-databeskyttelseslovgivning, hvorfor aftalen også forfølger formålet om at sikre et sådant beskyttelsesniveau for de nævnte oplysninger.
- 85 Det er i lyset af disse betragtninger, at den påtænkte aftales artikel 1 udtrykkeligt fastsætter de to formål, der forfølges med aftalen.

- 86 Hvad angår indholdet af den påtænkte aftale bemærkes, at dens første del med overskriften »Almindelige bestemmelser« (artikel 1-6) indeholder aftalens artikel 5, der fastsætter, at den kompetente canadiske myndighed, for så vidt som den nævnte aftale overholdes, anses for at sikre et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i betydningen i den relevante EU-databeskyttelseslovgivning ved behandling og anvendelse af PNR-oplysninger, og at et luftfartsselskab, der udleverer PNR-oplysninger til Canada i henhold til denne aftale, anses for at overholde de EU-retlige krav vedrørende overførsel af PNR-oplysninger fra EU til Canada. Denne første del indeholder ligeledes den påtænkte aftales artikel 4, hvis stk. 1 bestemmer, at Unionen sikrer, at luftfartsselskaber ikke forhindres i at overføre PNR-oplysninger til den kompetente canadiske myndighed, idet det bemærkes, at sidstnævnte i medfør af aftalens artikel 2, litra d), er ansvarlig for at modtage og behandle disse oplysninger. Den nævnte aftales artikel 3, som fastsætter de formål, der begrunder den kompetente canadiske myndigheds behandling af PNR-oplysninger, foreskriver desuden i stk. 1, at denne behandling kun er tilladt med henblik på at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov, grænseoverskridende kriminalitet, samtidig med at artiklen i stk. 4 og 5 fastsætter nøje undtagelser til denne regel. Endelig fremgår det af aftalens artikel 6, at PNR-oplysningerne samt de relevante og nødvendige analytiske oplysninger, der indeholder sådanne oplysninger, udveksles med eller gøres tilgængelige for medlemsstaternes kompetente retslige myndigheder eller politimyndigheder, Eurojust og Eurojust i overensstemmelse med aftaler og ordninger om retshåndhævelse eller informationsudveksling.
- 87 I sin anden del, som har overskriften »Garantier for behandlingen af PNR-oplysninger« (artikel 7-21), fastsætter den påtænkte aftale bestemmelser og principper, der regulerer og afgrænser den kompetente canadiske myndigheds brug af PNR-oplysninger i Canada og videregivelsen heraf til andre offentlige myndigheder i dette tredjeland og til andre tredjelandes offentlige myndigheder. Den påtænkte aftale indeholder således i sin artikel 7 en klausul om ikke-forskelsbehandling og i sin artikel 8 en bestemmelse, der specifikt vedrører følsomme oplysninger, og som er ledsaget af begrænsende betingelser for så vidt angår brugen af disse oplysninger. Denne anden del fastsætter ligeledes bestemmelser, der henholdsvis er indeholdt i aftalens artikel 9 og 10, og som vedrører dels sikkerheden med hensyn til og integriteten af PNR-oplysningerne, dels tilsynet med overholdelsen af de i aftalen indeholdte garantier. Hvad angår aftalens artikel 11-14 fastsætter de en gennemsigtighedsregel og rettighederne for de personer, hvis PNR-oplysninger er omhandlet, såsom retten til indsigt i oplysningerne, retten til at anmode om berigtigelse heraf og retten til at klage og anlægge sag.
- 88 I sin anden del indeholder den påtænkte aftale desuden et krav i artikel 15 om, at Canada ikke må træffe afgørelser, der i væsentlig grad er bebyrdende, udelukkende på grundlag af elektronisk behandling af PNR-oplysninger, og fastsætter i sin artikel 16 regler vedrørende bl.a. varigheden af opbevaringen af disse oplysninger samt maskering og fjernelse af maskering heraf. Denne anden del fastsætter endvidere i artikel 18 og 19 regler vedrørende den kompetente canadiske myndigheds videregivelse af disse oplysninger og i artikel 20 og 21 bestemmelser, som regulerer metoden for og hyppigheden af overførslerne af oplysningerne.
- 89 Det fremgår af de forskellige konstateringer vedrørende indholdet af den påtænkte aftale, at sidstnævnte bl.a. vedrører indførelsen af et system bestående af en samling regler, der skal beskytte personoplysninger, og som Canada, således som det fremgår af 15. betragtning i præambelen til denne aftale, forpligter sig til at overholde i forbindelse med behandlingen af PNR-oplysninger.
- 90 Henset til såvel sine formål som sit indhold består den påtænkte aftale således af to led, hvoraf det ene vedrører behovet for at beskytte den offentlige sikkerhed og det andet beskyttelse af PNR-oplysninger.
- 91 Hvad angår spørgsmålet om, hvilket af disse to led der er fremherskende, bemærkes, at det ganske vist forholder sig således, at luftfartsselskabernes overførsel af PNR-oplysninger til Canada og den kompetente canadiske myndigheds anvendelse af disse oplysninger som sådan kun kan begrundes i formålet om at beskytte den offentlige sikkerhed i dette tredje land og i EU.

- 92 Indholdet af den påtænkte aftale består imidlertid i vidt omfang af detaljerede regler, der sikrer, at overførslen af PNR-oplysninger til Canada med henblik på brugen heraf til at beskytte den offentlige sikkerhed sker under betingelser, som er i overensstemmelse med beskyttelsen af personoplysninger.
- 93 I denne henseende bemærkes, at overførslen af personoplysninger, såsom PNR-oplysninger, fra EU til et tredjeland kun kan ske lovligt, hvis der i dette land findes regler, der sikrer et niveau for beskyttelse af de grundlæggende friheder og rettigheder, som i det væsentlige svarer til det inden for Unionen sikrede niveau (jf. i denne retning dom af 6.10.2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, præmis 68 og 74).
- 94 Det følger heraf, at de to led i den påtænkte aftale hænger uløseligt sammen. De skal derfor begge anses for at være væsentlige.

2. Om det passende retsgrundlag i lyset af EUF-traktaten

- 95 Henset til de ovenstående betragtninger er afgørelsen om indgåelse af den påtænkte aftale for det første direkte knyttet til det mål, der forfølges med artikel 16, stk. 2, TEUF.
- 96 Denne bestemmelse udgør nemlig, med forbehold af artikel 39 TEU, et passende retsgrundlag, når beskyttelsen af personoplysninger er et af de væsentlige formål med eller led i de af EU-lovgiver vedtagne regler, herunder de regler, som indføres i forbindelse med vedtagelsen af foranstaltninger henhørende under de bestemmelser i EUF-traktaten, der vedrører det retlige samarbejde i straffesager og politisamarbejdet, således som det bekræftes af artikel 6a i protokol (nr. 21), af artikel 2a i protokol (nr. 22) og af den erklæring, der er nævnt i nærværende udtalelses præmis 32.
- 97 Det følger heraf, at Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale skal være støttet på artikel 16 TEUF.
- 98 For det andet skal denne afgørelse ligeledes være støttet på artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF. Bestemmelsen fastsætter nemlig, at med henblik på artikel 87, stk. 1, TEUF, hvorefter Unionen »etablerer et politisamarbejde, der inddrager alle medlemsstaternes kompetente myndigheder«, kan Europa-Parlamentet og Rådet fastlægge foranstaltninger vedrørende »indsamling, opbevaring, behandling, analyse og udveksling af relevante oplysninger«.
- 99 I denne henseende bemærkes dels, at de relevante oplysninger – som omhandlet i artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF – med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af strafbare handlinger kan omfatte personoplysninger, dels at ordene »behandling« og »udveksling« af sådanne oplysninger både dækker overførslen heraf til de myndigheder i medlemsstaterne, der er kompetente på området, og disse myndigheders brug heraf. Foranstaltninger vedrørende overførsel af personoplysninger til myndigheder, der er kompetente inden for forebyggelse, afsløring og efterforskning af strafbare handlinger, og vedrørende disse myndigheders behandling af disse oplysninger henhører på denne baggrund under det politisamarbejde, som er omhandlet i artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF, og kan støttes på denne bestemmelse.
- 100 I det foreliggende tilfælde er der ved den påtænkte aftale bl.a. blevet indført regler, der regulerer såvel overførslen af PNR-oplysninger til den kompetente canadiske myndighed som denne myndigheds brug af disse oplysninger. Den nævnte myndighed har i overensstemmelse med aftalens artikel 2, litra d), sammenholdt med artikel 3, stk. 1, kompetence til at behandle PNR-oplysninger med henblik på at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov, grænseoverskridende kriminalitet. Desuden fastsætter den nævnte aftales artikel 6, at Canada for det første snarest muligt udveksler relevante og nødvendige analytiske oplysninger, der indeholder PNR-oplysninger, med Europol og Eurojust samt med en medlemsstats retslige myndigheder eller politimyndigheder. For det andet fastsætter denne artikel, at Canada i særlige tilfælde på anmodning af disse organer og

myndigheder videregiver PNR-oplysninger eller analytiske oplysninger, der indeholder PNR-oplysninger, for inden for EU at forebygge, opdage, efterforske eller retsforfølge en terrorhandling eller grov, grænseoverskridende kriminalitet. Således som generaladvokaten har anført i punkt 105 og 106 i forslaget til afgørelse, vedrører aftalen således behandling og udveksling af relevante oplysninger som omhandlet i artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF og er, som det bl.a. fremgår af nærværende udtalelses præmis 80, ligeledes knyttet til formålet med artikel 87, stk. 1, TEUF.

- 101 Under disse omstændigheder kan den omstændighed, at PNR-oplysningerne oprindeligt indsamles af luftfartsselskaberne i erhvervsøjemed, og ikke af en myndighed, der er kompetent inden for forebyggelse, afsløring og efterforskning af strafbare handlinger, i modsætning til det af Parlamentet anførte ikke udgøre en hindring for, at artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF ligeledes udgør et passende retsgrundlag for Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale.
- 102 Denne afgørelse kan derimod ikke være støttet på artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), TEUF, der fastsætter muligheden for Parlamentet og Rådet til at vedtage foranstaltninger med henblik på »at fremme samarbejdet mellem judicielle eller tilsvarende myndigheder i medlemsstaterne i forbindelse med strafforfølgning og fuldbyrdelse af afgørelser«.
- 103 Således som generaladvokaten har anført i punkt 108 i forslaget til afgørelse, har ingen af bestemmelserne i den påtænkte aftale nemlig til formål at fremme et sådant samarbejde. Hvad angår den kompetente canadiske myndighed er denne hverken en judiciel myndighed eller en tilsvarende myndighed.
- 104 Henset til den retspraksis, der er anført i nærværende udtalelses præmis 77, skal Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale under disse omstændigheder støttes på såvel artikel 16, stk. 2, TEUF som artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF, medmindre en sådan kombination af retsgrundlag er udelukket i overensstemmelse med den retspraksis, der er anført i nærværende udtalelses præmis 78.

3. Om foreneligheden af de procedurer, som er fastsat i artikel 16, stk. 2, TEUF og artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF

- 105 Indledningsvis bemærkes, at det i forbindelse med proceduren for vedtagelsen af en international aftale i overensstemmelse med artikel 218 TEUF er de materielle retsgrundlag for afgørelsen om indgåelse af denne aftale, der afgør, hvilken type procedure der gælder i henhold til artikel 218, stk. 6, TEUF (dom af 24.6.2014, Parlamentet mod Rådet, C-658/11, EU:C:2014:2025, præmis 58).
- 106 De to materielle retsgrundlag, der finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, nemlig artikel 16, stk. 2, og artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF, foreskriver, at den almindelige lovgivningsprocedure, som indebærer afstemning med kvalificeret flertal i Rådet og Parlamentets fulde deltagelse i proceduren, skal anvendes. Den omstændighed, at der henvises til begge disse bestemmelser, indebærer således i princippet ikke forskellige vedtagelsesprocedurer.
- 107 Rådet har imidlertid i det væsentlige anført, at afstemningsreglerne i Rådet som følge af de bestemmelser, der er indeholdt i protokol (nr. 21) og protokol (nr. 22), er forskellige i forhold til, om en afgørelse om indgåelse af en international aftale er støttet på artikel 16, stk. 2, TEUF eller på artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF.
- 108 I denne henseende bemærkes, at Domstolen ganske vist allerede har fastslået, at protokol (nr. 21) og protokol (nr. 22) ikke er af en sådan art, at de kan have nogen som helst indflydelse på spørgsmålet om det passende retsgrundlag for vedtagelsen af den pågældende afgørelse (jf. i denne retning dom af 22.10.2013, Kommissionen mod Rådet, C-137/12, EU:C:2013:675, præmis 73).

- 109 For så vidt som forskellige afstemningsregler i Rådet kan medføre, at de pågældende retsgrundlag er uforenelige (jf. i denne retning dom af 10.1.2006, Kommissionen mod Parlamentet og Rådet, C-178/03, EU:C:2006:4, præmis 58, og af 19.7.2012, Parlamentet mod Rådet, C-130/10, EU:C:2012:472, præmis 47 og 48), skal det imidlertid efterprøves, hvilken indvirkning de nævnte protokoller har på afstemningsreglerne i Rådet i tilfælde af, at der både henvises til artikel 16, stk. 2, TEUF og artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF med henblik på at støtte Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale.
- 110 Hvad angår protokol (nr. 21) fremgår det af femte betragtning til forslaget til Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale, at Irland og Det Forenede Kongerige har meddelt deres ønske om at deltage i vedtagelsen af denne afgørelse. Således som generaladvokaten har anført i punkt 128 i forslaget til afgørelse, har bestemmelserne i denne protokol således ingen indvirkning på afstemningsreglerne i Rådet i tilfælde af, at der både henvises til artikel 16, stk. 2, TEUF og artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF med henblik på at støtte den nævnte afgørelse.
- 111 Hvad angår protokol (nr. 22) har denne til formål – således som det fremgår af tredje til femte betragtning i præamblen hertil, og således som generaladvokaten har anført i punkt 132 i forslaget til afgørelse – at fastlægge en retlig ramme, der gør det muligt for medlemsstaterne at udvikle deres samarbejde yderligere på området frihed, sikkerhed og retfærdighed ved uden Kongeriget Danmarks deltagelse at vedtage foranstaltninger, der ikke er bindende for denne medlemsstat, samtidig med at sidstnævnte gives mulighed for at deltage i vedtagelsen af foranstaltninger på dette område og være bundet af disse under de betingelser, som er fastsat i protokollens artikel 8.
- 112 I denne henseende fastsætter artikel 1, stk. 1, i protokol (nr. 22), at Kongeriget Danmark ikke deltager i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til EUF-traktatens tredje del, afsnit V. Desuden bestemmer protokollens artikel 2, at Kongeriget Danmark ikke er bundet af sådanne foranstaltninger. Den nævnte artikel 2 finder i overensstemmelse med den nævnte protokols artikel 2a »ligeledes anvendelse i forbindelse med de regler, der er fastsat på grundlag af artikel 16 [TEUF] og vedrører medlemsstaternes behandling af personoplysninger under udøvelsen af aktiviteter, der er omfattet af nævnte traktats tredje del, afsnit V, kapitel 4 eller 5«, dvs. de regler, der henhører under politisamarbejdet og det retlige samarbejde i straffesager.
- 113 I det foreliggende tilfælde forholder det sig således, at for så vidt som afgørelsen om indgåelse af den påtænkte aftale skal støttes på både artikel 16 TEUF og artikel 87 TEUF og derfor henhører under EUF-traktatens tredje del, afsnit V, kapitel 5, idet den skal støttes på den nævnte artikel 87 TEUF, vil Kongeriget Danmark i medfør af artikel 2 og 2a i protokol (nr. 22) hverken være bundet af afgørelsens bestemmelser eller således af den påtænkte aftale. Desuden deltager Kongeriget Danmark i overensstemmelse med den nævnte protokols artikel 1 ikke i vedtagelsen af denne afgørelse.
- 114 I modsætning til det, som Rådet synes at anføre, afkræftes denne konklusion ikke af den omstændighed, at artikel 2a i protokol (nr. 22) blot henviser til protokollens artikel 2 uden som sådan udtrykkeligt at udelukke Kongeriget Danmarks deltagelse i vedtagelsen af regler, der er støttet på artikel 16 TEUF, og som er omhandlet heri.
- 115 I denne henseende fremgår det ved en systematisk læsning af denne protokol, at dens artikel 2 ikke kan læses og anvendes uafhængigt af protokollens artikel 1. Den i nævnte artikel 2 fastsatte regel, hvorefter Kongeriget Danmark ikke er bundet af de heri omhandlede foranstaltninger, bestemmelser og afgørelser, er nemlig uløseligt forbundet med den i nævnte artikel 1 fastsatte regel, hvorefter denne medlemsstat ikke deltager i vedtagelsen af foranstaltninger henhørende under EUF-traktatens tredje del, afsnit V, hvorfor disse to regler skal forstås i sammenhæng med hinanden. På denne baggrund skal den i artikel 2a i protokol (nr. 22) foretagne henvisning til artikel 2 nødvendigvis fortolkes således, at den ligeledes omhandler protokollens artikel 1.

- 116 Således som generaladvokaten har anført i punkt 132 i forslaget til afgørelse, ville det desuden være i strid med det i nærværende udtalelser præmis 111 omhandlede formål med protokol (nr. 22), hvis det blev gjort muligt for Kongeriget Danmark at deltage i vedtagelsen af en EU-retsakt, hvis retsgrundlag er såvel artikel 16 TEUF som en af de bestemmelser i EUF-traktaten, der vedrører politisamarbejdet og det retlige samarbejde i straffesager, uden at være bundet af denne retsakt.
- 117 I det foreliggende tilfælde kan protokol (nr. 22) derfor ikke medføre forskellige afstemningsregler i Rådet i tilfælde af, at der både henvises til artikel 16, stk. 2, TEUF og artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF.
- 118 På denne baggrund skal det andet spørgsmål i nærværende anmodning om udtalelse besvares med, at Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale skal støttes på såvel artikel 16, stk. 2, TEUF som artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF.

C. Om den påtænkte aftales forenelighed med bestemmelserne i EUF-traktaten og chartret

- 119 For så vidt som spørgsmålet om den påtænkte aftales forenelighed med bestemmelserne i EUF-traktaten og i chartret vedrører artikel 16 TEUF samt chartrets artikel 7 og 8, og i lyset af de vurderinger, som Parlamentet har fremført i sin anmodning om udtalelse, skal denne institution anses for at anmode om en udtalelse fra Domstolen vedrørende den påtænkte aftales forenelighed med navnlig retten til respekt for privatliv og retten til beskyttelse af personoplysninger.
- 120 Skønt de vurderinger, der følger herefter, vedrører den påtænkte aftales forenelighed med retten til beskyttelse af personoplysninger, som er sikret såvel ved artikel 16, stk. 1, TEUF som chartrets artikel 8, vil Domstolen kun henvide til den sidstnævnte bestemmelse. Selv om begge disse bestemmelser fastsætter, at enhver har ret til beskyttelse af personoplysninger om vedkommende selv, er det nemlig kun chartrets artikel 8, der i sit stk. 2 mere specifikt foreskriver de betingelser, hvorunder sådanne oplysninger kan blive genstand for en behandling.

1. Om de omhandlede grundlæggende rettigheder og indgrebet heri

- 121 I overensstemmelse med den opregning, der er foretaget i bilaget til den påtænkte aftale, omfatter de i aftalen omhandlede PNR-oplysninger foruden navnet på flypassageren eller flypassagererne bl.a. oplysninger, som er nødvendige for reservationen, såsom de planlagte rejsedatoer, rejseruten, billetoplysninger, grupperne af personer registreret under samme reservationsnummer, kontaktoplysningerne på passageren eller passagererne, oplysninger om betaling eller debitering, bagageoplysninger og generelle bemærkninger om passagererne.
- 122 PNR-oplysningerne, der således indeholder oplysninger om identificerede fysiske personer, nemlig flypassagerer, der flyver mellem EU og Canada, de forskellige behandlinger, som disse kan undergives i henhold til den påtænkte aftale, dvs. overførslen heraf fra EU til Canada, adgangen til disse med henblik på brug heraf eller opbevaringen heraf, berører således den grundlæggende ret til respekt for privatliv, der er sikret ved chartrets artikel 7. Denne ret henviser nemlig til enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (jf. i denne retning dom af 9.11.2010, Volker und Markus Schecke og Eifert, C-92/09 og C-93/09, EU:C:2010:662, præmis 52, af 24.11.2011, Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito, C-468/10 og C-469/10, EU:C:2011:777, præmis 42, og af 17.10.2013, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, præmis 26).
- 123 Herudover er den behandling af PNR-oplysninger, som er omhandlet i den påtænkte aftale, tillige omfattet af chartrets artikel 8, idet den udgør behandling af personoplysninger i denne artikels forstand og derfor nødvendigvis skal opfylde de i den nævnte artikel fastsatte krav vedrørende beskyttelse af oplysninger (jf. i denne retning dom af 9.11.2010, Volker und Markus Schecke og Eifert,

C-92/09 og C-93/09, EU:C:2010:662, præmis 49, af 5.5.2011, Deutsche Telekom, C-543/09, EU:C:2011:279, præmis 52, og af 8.4.2014, Digital Rights Ireland m.fl., C-293/12 og C-594/12, EU:C:2014:238, præmis 29).

- 124 Således som Domstolen allerede har fastslået, udgør videregivelsen af personoplysninger til en tredjemand såsom en offentlig myndighed et indgreb i den grundlæggende rettighed, der er sikret ved chartrets artikel 7, uanset hvad de videregivne oplysninger efterfølgende bruges til. Det samme gælder opbevaringen af personoplysninger og de offentlige myndigheders adgang hertil med henblik på brug heraf. I denne henseende er det uden betydning, om de pågældende oplysninger vedrørende privatlivet er følsomme oplysninger, eller om indgrebet har medført eventuelle ubehageligheder for de berørte (jf. i denne retning dom af 20.5.2003, Österreichischer Rundfunk m.fl., C-465/00, C-138/01 og C-139/01, EU:C:2003:294, præmis 74 og 75, af 8.4.2014, Digital Rights Ireland m.fl., C-293/12 og C-594/12, EU:C:2014:238, præmis 33-35, og af 6.10.2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, præmis 87).
- 125 Såvel overførslen af PNR-oplysninger fra EU til den kompetente canadiske myndighed som de rammer, Unionen har forhandlet på plads med Canada vedrørende den opbevaring og brug af disse oplysninger samt den eventuelle efterfølgende overførsel heraf til andre canadiske myndigheder, Europol, Eurojust, medlemsstaternes retslige myndigheder eller politimyndigheder eller andre tredjelands myndigheder, der navnlig er tilladt i henhold til den påtænkte aftales artikel 3, 4, 6, 8, 12, 15, 16, 18 og 19, udgør således indgreb i den ved chartrets artikel 7 sikrede ret.
- 126 Disse transaktioner indebærer ligeledes et indgreb i den grundlæggende ret til beskyttelse af personoplysninger, som er sikret ved chartrets artikel 8, eftersom de udgør en behandling af personoplysninger (jf. i denne retning dom af 17.10.2013, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, præmis 25, og af 8.4.2014, Digital Rights Ireland m.fl., C-293/12 og C-594/12, EU:C:2014:238, præmis 36).
- 127 I denne henseende bemærkes for det første, at den påtænkte aftale gør det muligt systematisk og fortsat at overføre PNR-oplysningerne for samtlige flypassagerer, der flyver mellem EU og Canada.
- 128 For det andet bemærkes, at selv om visse af PNR-oplysningerne isoleret set ikke synes at kunne afsløre vigtige oplysninger om de pågældende personers privatliv, forholder det sig ikke desto mindre således, at oplysningerne samlet set bl.a. kan afsløre den fuldstændige rejserute, rejsevanerne, eksisterende forhold mellem to eller flere personer og oplysninger om flypassagerens økonomiske situation, madvaner eller helbredstilstand, og de kan sågar give følsomme oplysninger om disse passagerer som defineret i den påtænkte aftales artikel 2, litra e).
- 129 De særlige kendetegn ved den ordning om overførsel og behandling af PNR-oplysninger, der er fastsat ved den påtænkte aftale, bekræfter, at de indgreb, som aftalen tillader, er reelle.
- 130 De nævnte oplysninger skal nemlig i overensstemmelse med den påtænkte aftales artikel 21, stk. 1, overføres inden den pågældende flypassagers planlagte afgang, og de tjener hovedsageligt som »et redskab til [...]efterretning«, således som det bl.a. fremgår af indlæggene fra Rådet, Kommissionen og EDPS samt af punkt 2.1 i meddelelse KOM(2010) 492.
- 131 I denne henseende bemærkes, således som det fremgår af den nævnte meddelelses punkt 2.2, og således som bl.a. Parlamentet, Rådet, Kommissionen og EDPS har bekræftet i deres besvarelser af Domstolens spørgsmål, at de overførte PNR-oplysninger på grundlag af den påtænkte aftale skal analyseres systematisk inden flyets ankomst til Canada ved hjælp af automatiserede midler baseret på forudfastsatte modeller og kriterier. De nævnte oplysninger kan ligeledes krydskontrolleres automatisk med andre databaser. En sådan behandling kan imidlertid afsløre yderligere oplysninger om flypassagerernes privatliv.

132 Disse analyser kan endvidere give anledning til yderligere kontrol ved grænsen med hensyn til flypassagerer, der er identificeret som personer, der kan frembyde en risiko for den offentlige sikkerhed, samt i givet fald og på grundlag af denne kontrol give anledning til vedtagelsen af individuelle afgørelser, som har begrænsende virkninger for dem. Desuden foretages de nævnte analyser, uden at der foreligger grunde baseret på individuelle forhold, som gør det muligt at antage, at de pågældende personer kan frembyde en risiko for den offentlige sikkerhed. Endelig bemærkes, at idet PNR-oplysningerne i overensstemmelse med den påtænkte aftales artikel 16, stk. 1, kan opbevares i op til fem år, gør aftalen det muligt at råde over oplysninger om flypassagerernes privatliv i usædvanligt lang tid.

2. Om begrundelsen for de indgreb, der følger af den påtænkte aftale

133 Chartrets artikel 7 fastsætter, at enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin kommunikation. Desuden tillægger chartrets artikel 8, stk. 1, udtrykkeligt enhver person ret til beskyttelse af personoplysninger, der vedrører den pågældende.

134 Denne ret til beskyttelse af personoplysninger kræver bl.a., at det ved EU-retten tillagte høje niveau for beskyttelse af de grundlæggende friheder og rettigheder fortsat sikres i tilfælde af overførsel af personoplysninger fra EU til et tredjeland. Selv om de midler, med hvilke det tilsigtes at sikre et sådant beskyttelsesniveau, kan være forskellige fra de midler, som gennemføres inden for Unionen med henblik på at sikre overholdelsen af de krav, der følger af EU-retten, skal disse midler imidlertid i praksis vise sig at være effektive med henblik på at sikre en beskyttelse, der i det væsentlige svarer til den inden for Unionen sikrede beskyttelse (jf. analogt dom af 6.10.2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, præmis 72-74).

135 I denne sammenhæng skal det ligeledes bemærkes, at det fremgår af fjerde betragtning i præamblen til chartret, at det er nødvendigt »at styrke beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder på baggrund af samfundsudviklingen, de sociale fremskridt og den videnskabelige og teknologiske udvikling«.

136 De rettigheder, der er sikret ved chartrets artikel 7 og 8, synes imidlertid ikke at være absolutte rettigheder, men skal ses i sammenhæng med deres funktion i samfundet (jf. i denne retning dom af 12.6.2003, Schmidberger, C-112/00, EU:C:2003:333, præmis 80, af 9.11.2010, Volker und Marcus Schecke og Eifert, C-92/09 og C-93/09, EU:C:2010:662, præmis 48, og af 17.10.2013, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, præmis 33).

137 I denne henseende bemærkes ligeledes, at det fremgår af chartrets artikel 8, stk. 2, at personoplysninger bl.a. skal behandles »til udtrykkeligt angivne formål og på grundlag af de berørte personers samtykke eller på et andet berettiget ved lov fastsat grundlag«.

138 I overensstemmelse med chartrets artikel 52, stk. 1, første punktum, skal enhver begrænsning i udøvelsen af de rettigheder og friheder, der anerkendes ved chartret, være fastlagt i lovgivningen og respektere disses væsentligste indhold. Det fremgår af chartrets artikel 52, stk. 1, at der under iagttagelse af proportionalitetsprincippet kun kan indføres begrænsninger til disse rettigheder og friheder, såfremt disse er nødvendige og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder.

139 Det skal yderligere bemærkes, at kravet om, at enhver begrænsning af udøvelsen af de grundlæggende rettigheder skal være fastlagt i lovgivningen, indebærer, at det retsgrundlag, som tillader et indgreb i disse rettigheder, selv skal definere rækkevidden af begrænsningen af udøvelsen af den pågældende rettighed (jf. i denne retning dom af 17.12.2015, WebMindLicenses, C-419/14, EU:C:2015:832, præmis 81).

- 140 Hvad angår iagttagelsen af proportionalitetsprincippet fremgår det af Domstolens faste praksis, at beskyttelsen af den grundlæggende ret til respekt for privatlivet på EU-plan kræver, at undtagelserne til og begrænsningerne af beskyttelsen af personoplysninger holdes inden for det strengt nødvendige (dom af 16.12.2008, Satakunnan Markkinapörssi og Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, præmis 56, af 8.4.2014, Digital Rights Ireland m.fl., C-293/12 og C-594/12, EU:C:2014:238, præmis 51 og 52, af 6.10.2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, præmis 92, og af 21.12.2016, Tele2 Sverige og Watson m.fl., C-203/15 og C-698/15, EU:C:2016:970, præmis 96 og 103).
- 141 For at opfylde dette krav skal den pågældende lovgivning, som indebærer et indgreb, fastsætte klare og præcise regler, der regulerer rækkevidden og anvendelsen af den pågældende foranstaltning, og som opstiller en række mindstekrav, således at de personer, hvis data er blevet overført, råder over tilstrækkelige garantier, der gør det muligt effektivt at beskytte deres personoplysninger mod risikoen for misbrug. Lovgivningen skal navnlig angive, under hvilke omstændigheder og på hvilke betingelser der kan vedtages en foranstaltning om behandling af sådanne oplysninger, hvorved det sikres, at indgrebet begrænses til det strengt nødvendige. Nødvendigheden af at råde over sådanne garantier er så meget desto større, når personoplysningerne er undergivet en automatiseret behandling. Disse betragtninger gør sig især gældende, når der er tale om beskyttelse af den særlige kategori af personoplysninger, som følsomme oplysninger udgør (jf. i denne retning dom af 8.4.2014, Digital Rights Ireland m.fl., C-293/12 og C-594/12, EU:C:2014:238, præmis 54 og 55, og af 21.12.2016, Tele2 Sverige og Watson m.fl., C-203/15 og C-698/15, EU:C:2016:970, præmis 109 og 117; jf. i denne retning Menneskerettighedsdomstolens dom, 4.12.2008, S. og Marper mod Det Forenede Kongerige, ECLI:CE:ECHR:2008:1204JUD003056204, § 103).

a) Om grundlaget for den behandling af PNR-oplysninger, der er omhandlet i den påtænkte aftale

- 142 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt overførslen af PNR-oplysninger til Canada og den efterfølgende behandling af disse er baseret på flypassagerernes »samtykke« eller på »et andet berettiget ved lov fastsat grundlag« som omhandlet i chartrets artikel 8, stk. 2, skal det bemærkes, at sådanne behandlinger af PNR-oplysninger forfølger et andet formål end det, hvormed luftfartsselskaberne indsamler disse oplysninger.
- 143 De kan således ikke anses for at være baseret på det samtykke, som flypassagererne har givet med henblik på luftfartsselskabernes indsamling af disse oplysninger i reservationsøjemed, hvorfor de som sådan forudsætter enten et selvstændigt samtykke fra flypassagererne eller et andet berettiget ved lov fastsat grundlag.
- 144 For så vidt som ingen af den påtænkte aftales bestemmelser gør overførslen af PNR-oplysninger til Canada og den efterfølgende behandling af disse betinget af et samtykke fra de pågældende flypassagerer, skal det efterprøves, om denne aftale udgør et andet berettiget ved lov fastsat grundlag som omhandlet i chartrets artikel 8, stk. 2.
- 145 I denne henseende bemærkes, at Parlamentets argument, hvorefter den påtænkte aftale ikke er omfattet af begrebet »lov« som omhandlet i chartrets artikel 8, stk. 2, og dermed som omhandlet i chartrets artikel 52, stk. 1, idet den ikke udgør »en lovgivningsmæssig retsakt«, under alle omstændigheder ikke kan tiltrædes.
- 146 For det første afspejler artikel 218, stk. 6, TEUF nemlig eksternt den fordeling af beføjelser mellem institutionerne, som finder anvendelse internt, og fastsætter en symmetri mellem proceduren for vedtagelse af EU-foranstaltninger internt og proceduren for vedtagelse af internationale aftaler med henblik på at sikre, at Parlamentet og Rådet i forhold til et givent område har de samme beføjelser, under iagttagelse af den institutionelle ligevægt, der er fastlagt i traktaterne (dom af 24.6.2014, Parlamentet mod Rådet, C-658/11, EU:C:2014:2025, præmis 56). Indgåelsen af internationale aftaler, der dækker områder, hvor den i artikel 294 TEUF fastsatte almindelige lovgivningsprocedure finder

anvendelse internt, forudsætter således i medfør af artikel 218, stk. 2, litra a), nr. v), TEUF godkendelse fra Parlamentet, således at en sådan aftale, som anført af generaladvokaten i punkt 192 i forslaget til afgørelse, eksternt kan anses for at svare til det, en lovgivningsmæssig retsakt er internt. For det andet er det på ingen måde under nærværende procedure blevet gjort gældende, at den påtænkte aftale muligvis ikke opfylder de krav om tilgængelighed og forudsigelighed, der kræves for, at de heri indeholdte indgreb kan anses for at være fastsat ved lov som omhandlet i chartrets artikel 8, stk. 2, og artikel 52, stk. 1.

- 147 Det følger heraf, at overførslen af PNR-oplysninger til Canada er støttet på »et andet [...] grundlag«, der er »[fastsat] ved lov«, som omhandlet i chartrets artikel 8, stk. 2. Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt denne støtte er berettiget i sidstnævnte bestemmelses forstand, falder dette spørgsmål i det foreliggende tilfælde sammen med det spørgsmål om, hvorvidt det med den påtænkte aftale forfulgte mål er af almen interesse, som skal behandles i nærværende udtalelser præmis 148 ff.

b) Om formålet af almen interesse og iagttagelsen af det væsentlige indhold af de pågældende grundlæggende rettigheder

- 148 Som fastslået i nærværende udtalelser præmis 82, har den påtænkte aftale bl.a. til formål at beskytte den offentlige sikkerhed gennem en overførsel af PNR-oplysninger til Canada og brugen af disse i forbindelse med bekæmpelsen af terrorhandlinger og grov, grænseoverskridende kriminalitet.
- 149 Dette formål udgør, således som det fremgår af Domstolens praksis, et mål af almen interesse for EU, der kan begrunde endog alvorlige indgreb i de grundlæggende rettigheder, som er sikret ved chartrets artikel 7 og 8. Beskyttelse af den offentlige sikkerhed bidrager desuden ligeledes til beskyttelsen af andres rettigheder og friheder. I denne henseende fastslår chartrets artikel 6, at enhver har ret til ikke alene frihed, men også personlig sikkerhed (jf. i denne retning dom af 8.4.2014, Digital Rights Ireland m.fl., C-293/12 og C-594/12, EU:C:2014:238, præmis 42 og 44, og af 15.2.2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, præmis 53).
- 150 Hvad angår det væsentlige indhold af den i chartrets artikel 7 sikrede grundlæggende ret til respekt for privatliv bemærkes, at selv om PNR-oplysningerne i givet fald kan afsløre meget præcise oplysninger om en persons privatliv, er arten af disse oplysninger begrænset til visse aspekter af dette privatliv vedrørende navnlig flypassagerer mellem Canada og Unionen. Hvad angår det væsentlige indhold af den i chartrets artikel 8 sikrede ret til beskyttelse af personoplysninger bemærkes, at den påtænkte aftale i sin artikel 3 afgrænser formålene med behandlingen af PNR-oplysninger og i sin artikel 9 fastsætter regler, med hvilke det tilsigtes at beskytte bl.a. sikkerheden, fortroligheden og integriteten med hensyn til disse oplysninger og beskytte disse mod ulovlig adgang og behandling.
- 151 Under disse omstændigheder kan de indgreb, som den påtænkte aftale indebærer, begrundes i et mål af almen interesse for EU, og de kan ikke underminere det væsentlige indhold af de grundlæggende rettigheder, som er sikret i chartrets artikel 7 og 8.

c) Hvorvidt den i den påtænkte aftale omhandlede behandling af PNR-oplysninger er egnet i lyset af formålet om at beskytte den offentlige sikkerhed

- 152 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt overførslen af PNR-oplysninger til Canada og den efterfølgende behandling heraf i dette tredjeland er egnet til at beskytte den offentlige sikkerhed, fremgår det af punkt 2.2 i meddelelse KOM(2010) 492, at den ved analyse af disse oplysninger foretagne vurdering af den risiko, som flypassagererne udgør, forud for flypassagerernes ankomst gør det »meget lettere og hurtigere at foretage sikkerheds- og grænsekontrol«. Desuden har Kommissionen i sit skriftlige indlæg anført, at det fremgår af de af CBSA fremlagte oplysninger, at behandlingen af PNR-oplysninger bl.a. havde gjort det muligt at anholde 178 personer blandt de 28 mio. rejsende, der tog et fly mellem EU og Canada i perioden fra april 2014 til marts 2015.

153 Under disse omstændigheder kan overførslen af PNR-oplysninger til Canada og den efterfølgende behandling heraf anses for at være egnet til at opfylde det med den påtænkte aftale forfulgte formål vedrørende beskyttelse af den offentlige sikkerhed.

d) Om den nødvendige karakter af de indgreb, som den påtænkte aftale indebærer

154 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt de indgreb, som den påtænkte aftale indebærer, er nødvendige, bemærkes, at det i overensstemmelse med den i nærværende udtalelises præmis 140 og 141 anførte retspraksis skal efterprøves, om de er begrænset til det strengt nødvendige, og i denne forbindelse, om aftalen fastsætter klare og præcise regler for rækkevidden og anvendelsen af de foranstaltninger, som den fastsætter.

1) Om de PNR-oplysninger, der er omhandlet i den påtænkte aftale

i) Hvorvidt den påtænkte aftale er tilstrækkeligt præcis med hensyn til de PNR-oplysninger, der skal overføres

155 Hvad angår de i den påtænkte aftale omhandlede oplysninger skal denne aftale derfor klart og præcist definere de PNR-oplysninger, som luftfartsselskaberne skal overføre til Canada i henhold til aftalen.

156 Selv om de 19 rubrikker for PNR-oplysninger, der er indeholdt i bilaget til den påtænkte aftale, i henhold til Kommissionens bemærkninger svarer til bilag I til retningslinjerne vedrørende PNR-oplysninger fra Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO), skal det imidlertid i denne henseende bemærkes, således som generaladvokaten har anført i punkt 217 i forslaget til afgørelse, at rubrik 5, der omhandler »disponible oplysninger om bonusordninger for hyppige rejsende og fordele (f.eks. gratis billetter, opgraderinger, osv.)«, og rubrik 7, som omhandler »alle disponible kontaktoplysninger (herunder oplysninger om kilden)«, ikke på en tilstrækkeligt klar og præcis måde definerer de PNR-oplysninger, der skal overføres.

157 Hvad angår rubrik 5 er omfanget af de oplysninger, som skal overføres, nemlig ikke tilstrækkeligt fastlagt ved brugen af ordet »osv.«. Desuden gør ordene i denne rubrik det ikke muligt at vide, om denne alene vedrører oplysninger om flypassagererne i forbindelse med loyalitetsordninger, eller om den tværtimod vedrører samtlige oplysninger vedrørende de flyrejser og transaktioner, der foretages inden for rammerne af sådanne ordninger.

158 Tilsvarende fastlægger rubrik 7 ved anvendelse af ordene »alle disponible kontaktoplysninger« heller ikke omfanget af de oplysninger, som skal overføres, i tilstrækkelig grad. Den præciserer navnlig ikke typen af de kontaktoplysninger, som den omhandler, eller om disse oplysninger ligeledes dækker, således som det kan udledes af Kommissionens skriftlige besvarelse af Domstolens spørgsmål, kontaktoplysninger for tredjemænd, der har foretaget flyreservationen for flypassageren, tredjemænd, gennem hvilke en flypassager kan kontaktes, eller tredjemænd, som skal underrettes i nødsituationer.

159 Hvad angår rubrik 8 vedrører denne »alle disponible oplysninger om betaling/debitering (men ikke andre oplysninger om transaktionen, der er knyttet til et kreditkort eller en konto, og som ikke vedrører rejsetransaktionen)«. Denne rubrik kan ganske vist synes at være usædvanligt omfattende, idet den anvender udtrykket »alle disponible oplysninger«. Ikke desto mindre skal rubrikken, således som det fremgår af Kommissionens besvarelse af Domstolens spørgsmål, anses for kun at omhandle oplysninger om betalingsmetoden og debiteringen af flybilletten, hvorved enhver anden oplysning, der ikke har nogen direkte forbindelse med flyvningen, er udelukket. Når den nævnte rubrik fortolkes således, kan den derfor anses for at opfylde kravene om klarhed og præcision.

- 160 Hvad angår rubrik 17 vedrører denne »generelle bemærkninger, herunder OSI-oplysninger (Other Supplementary Information), SSI-oplysninger (Special Service Information) og SSR-oplysninger (Special Service Request). Ifølge de forklaringer, som navnlig er givet af Kommissionen, udgør denne rubrik et såkaldt »fritekstfelt« (free text), der har til formål at omfatte »alle yderligere oplysninger« ud over dem, der er anført andetsteds i bilaget til den påtænkte aftale. En sådan rubrik giver således ingen indikation af arten og omfanget af de oplysninger, som skal overføres, og synes endda at kunne omfatte oplysninger, der ikke har nogen som helst forbindelse med formålet med overførslen af PNR-oplysninger. For så vidt som de i den nævnte rubrik omhandlede oplysninger kun er angivet som eksempler, hvilket brugen af ordet »herunder« vidner om, fastsætter rubrikken desuden ingen afgrænsning med hensyn til arten og omfanget af de oplysninger, som kan være omfattet heraf. På denne baggrund kan rubrik 17 ikke anses for at være afgrænset tilstrækkeligt klart og præcist.
- 161 Hvad endelig angår rubrik 18 vedrører denne »API-oplysninger (forhåndsinformation om passagerer), der er indsamlet med henblik på reservationer«. Ifølge Rådets og Kommissionens præciseringer svarer disse oplysninger til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2004/82, dvs. den anvendte rejselegitimations nummer og type, nationalitet, fulde navn, fødselsdato, det grænseovergangssted, der vil blive benyttet med henblik på indrejse på en medlemsstats område, transportkode, afgang- og ankomsttidspunkt for transporten, samlet antal passagerer, der befordres med den pågældende transport, og første ombordstigningssted. I det omfang denne rubrik fortolkes således, at den kun dækker de oplysninger, der udtrykkeligt er omhandlet i sidstnævnte bestemmelse, kan den anses for at opfylde kravene om klarhed og præcision.
- 162 Bestemmelserne i den påtænkte aftales artikel 4, stk. 3, der fastsætter en forpligtelse for Canada til at slette enhver PNR-oplysning, som er blevet overført til landet, hvis den ikke er opført på listen i bilaget til denne aftale, gør det ikke muligt at afhjælpe den manglende præcisering, som bilagets rubrik 5, 7 og 17 er behæftet med. For så vidt som denne liste som sådan ikke med tilstrækkelig klarhed og præcision afgrænser de PNR-oplysninger, der skal overføres, kan disse bestemmelser nemlig ikke afhjælpe usikkerheden omkring de PNR-oplysninger, som skal være genstand for en overførsel.
- 163 Hvad angår de PNR-oplysninger, der skal overføres til Canada, afgrænser rubrik 5, 7 og 17 i bilaget til den påtænkte aftale under disse omstændigheder ikke på en tilstrækkeligt klar og præcis måde rækkevidden af indgrebet i de grundlæggende rettigheder, som er sikret ved chartrets artikel 7 og 8.

ii) Om de følsomme oplysninger

- 164 Hvad angår overførsel af følsomme oplysninger som omhandlet i den påtænkte aftales artikel 2, litra e), er disse i bestemmelsen defineret som den række oplysninger, der vedrører »racemæssig og etnisk baggrund, politisk, religiøs og filosofisk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold«, eller som vedrører en persons »helbredsforhold og seksualliv«. Selv om ingen af de 19 rubrikker, der er indeholdt i bilaget til denne aftale, udtrykkeligt omhandler oplysninger af denne art, kan de sidstnævnte imidlertid henhøre under rubrik 17, således som navnlig Kommissionen har bekræftet i sin besvarelse af Domstolens spørgsmål. Endvidere indebærer den omstændighed, at den påtænkte aftales artikel 8 og 16 fastsætter specifikke regler vedrørende brugen og opbevaringen af følsomme oplysninger, nødvendigvis, at parterne i aftalen har accepteret muligheden for, at sådanne oplysninger kan overføres til Canada.
- 165 I denne henseende skal det bemærkes, at enhver foranstaltning, der er baseret på postulatet om, at et eller flere af de nævnte karakteristika i den påtænkte aftales artikel 2, litra e), i sig selv og uafhængigt af den pågældende rejsendes adfærd kan være relevante i forhold til formålet med behandlingen af PNR-oplysninger, dvs. bekæmpelse af terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet, ville tilsidesætte de rettigheder, der er sikret ved chartrets artikel 7 og 8, sammenholdt med chartrets artikel 21. Henset til risikoen for behandling af oplysninger, der er i strid med chartrets artikel 21,

kræver en overførsel af følsomme oplysninger til Canada en præcis og særligt solid begrundelse, der er udledt af andre hensyn end beskyttelse af den offentlige sikkerhed mod terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet. I det foreliggende tilfælde foreligger en sådan begrundelse ikke.

- 166 Endvidere bemærkes, at EU-lovgiver har udelukket behandling af følsomme oplysninger i artikel 6, stk. 4, artikel 7, stk. 6, og artikel 13, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681 af 27. april 2016 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet (EUT 2016, L 119, s. 132).
- 167 Henset til de betragtninger, der er anført i de to foregående præmisser, skal det fastslås, at chartrets artikel 7, 8 og 21 samt artikel 52, stk. 1, er til hinder for såvel overførslen af følsomme oplysninger til Canada som de rammer, Unionen har forhandlet på plads med dette tredjeland vedrørende betingelserne for myndighederne i dette tredjelands brug og opbevaring af sådanne oplysninger.

2) Om den automatiserede behandling af PNR-oplysninger

- 168 Således som det fremgår af nærværende udtalelses præmis 130-132, og således som generaladvokaten har anført i punkt 252 i forslaget til afgørelse, er hovedformålet med de til Canada overførte PNR-oplysninger, at disse skal undergives analyser ved hjælp af automatiserede midler, der er baseret på forudfastsatte modeller og kriterier og på krydstjek med forskellige databaser.
- 169 Vurderingen af den risiko, som flypassagererne frembyder for den offentlige sikkerhed, foretages, således som det fremgår af nærværende udtalelses præmis 130 og 131, ved hjælp af automatiserede analyser af PNR-oplysningerne inden disse flypassagerers ankomst til Canada. For så vidt som disse analyser foretages ud fra ikke-verificerede personoplysninger, og for så vidt som de er baseret på forudfastsatte modeller og kriterier, indebærer de nødvendigvis en vis fejlmargen, således som bl.a. den franske regering og Kommissionen har medgivet i retsmødet.
- 170 Således som det fremgår af punkt 30 i EDPS's udtalelse om udkastet til forslag til Rådets rammeafgørelse om anvendelse af passagerlister (PNR-oplysninger) med henblik på retshåndhævelse (EUT 2008, C 110, s. 1), hvortil EDPS har henvist i sin besvarelse af Domstolens spørgsmål, anses denne fejlmargen for at være betydelig.
- 171 Hvad angår følgerne af en automatiseret behandling af PNR-oplysninger fastsætter den påtænkte aftales artikel 15 ganske vist, at Canada ikke må træffe »afgørelser, der i væsentlig grad er bebyrdende for en passager, udelukkende på grundlag af elektronisk behandling af PNR-oplysninger«. Desuden finder aftalens artikel 3, der afgrænser formålene med enhver form for behandling af disse oplysninger, som den kompetente canadiske myndighed foretager, og aftalens artikel 7, der indeholder en klausul om ikke-forskelsbehandling, anvendelse på denne form for behandling.
- 172 Når dette er sagt, afhænger omfanget af det indgreb i de i chartrets artikel 7 og 8 sikrede rettigheder, som automatiserede analyser af PNR-oplysningerne indebærer, i det væsentlige af de forudfastsatte modeller og kriterier samt af de databaser, som denne form for databehandling er baseret på. Således, og henset til de betragtninger, der er anført i nærværende udtalelses præmis 169 og 170, skal de forudfastsatte modeller og kriterier dels være specifikke og pålidelige, hvorved det bliver gjort muligt, således som generaladvokaten har anført i punkt 256 i forslaget til afgørelse, at nå frem til resultater, som indkredser de personer, om hvilke der kan foreligge en rimelig mistanke om, at de deltager i terrorhandlinger eller grov, grænseoverskridende kriminalitet, dels ikke-diskriminerende. Det skal tillige bemærkes, at de databaser, som PNR-oplysningerne krydstjekkes med, skal være pålidelige, aktuelle og begrænset til databaser, der drives af Canada i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet.

- 173 For så vidt som de automatiserede analyser af PNR-oplysningerne nødvendigvis indebærer en vis fejlmargen, således som det er blevet fastslået i nærværende udtalelses præmis 169, skal ethvert positivt resultat, der opnås som følge af en automatiseret behandling af de nævnte oplysninger, i medfør af den påtænkte aftales artikel 15 desuden undergives en individuel ikke-automatisk gennemgang inden vedtagelsen af en individuel foranstaltning, der i væsentlig grad er bebyrdende for de pågældende flypassagerer. I medfør af den nævnte artikel 15 kan en sådan foranstaltning således ikke være endeligt baseret alene på resultatet af en automatiseret behandling af PNR-oplysningerne.
- 174 Endelig bemærkes, at for i praksis at sikre, at de forudfastsatte modeller og kriterier, brugen heraf og de anvendte databaser ikke er udtryk for forskelsbehandling og er begrænset til det strengt nødvendige, skal spørgsmålet om, hvorvidt disse forudfastsatte modeller og kriterier samt de anvendte databaser er pålidelige og aktuelle, være omfattet af den i den påtænkte aftales artikel 26, stk. 2, fastsatte fælles evaluering af, hvordan denne aftale er blevet gennemført, under hensyntagen til de statistiske data og de resultater, der fremgår af den internationale forskning.

3) Om formålene med behandlingen af PNR-oplysninger

i) Forebyggelse, opdagelse og retsforfølgning af terrorhandlinger og grov, grænseoverskridende kriminalitet

- 175 Den påtænkte aftales artikel 3, stk. 1, fastsætter, at den kompetente canadiske myndighed kun kan behandle PNR-oplysningerne med henblik på at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov, grænseoverskridende kriminalitet.
- 176 Hvad angår ordet »terrorhandlinger« definerer denne aftales artikel 3, stk. 2, på en klar og præcis måde såvel de aktiviteter, der er omhandlet heraf, som de personer, grupper og organisationer, der kan anses for »en terrorenhed«.
- 177 Hvad tillige angår ordene »grov, grænseoverskridende kriminalitet« definerer den påtænkte aftales artikel 3, stk. 3, første afsnit, klart og præcist graden af de pågældende lovovertrædelsers grovhed ved at fastsætte, at der for disse skal kunne idømmes en maksimumsstraf på mindst fire års frihedsberøvelse eller en hårdere straf. Hvad desuden angår arten af de nævnte lovovertrædelser skal denne bestemmelse ligeledes anses for at være tilstrækkeligt præcis, idet den henviser til de i canadisk ret definerede lovovertrædelser. Endelig fastsætter aftalens artikel 3, stk. 3, andet afsnit, klart og præcist de forskellige tilfælde, hvor en lovovertrædelse skal anses for at være af grænseoverskridende karakter.
- 178 På denne baggrund indeholder den påtænkte aftales artikel 3, stk. 1-3, bestemmelser, der er klare, præcise og begrænset til det strengt nødvendige.

ii) Andre formål

- 179 Den påtænkte aftales artikel 3, stk. 4, gør det muligt for den kompetente canadiske myndighed i ekstraordinære tilfælde at behandle PNR-oplysninger, hvis det er nødvendigt for at beskytte fysiske personers vitale interesser, f.eks. hvis der er risiko for dødsfald eller alvorlig personskade, eller hvis der foreligger en væsentlig risiko for folkesundheden, navnlig når det er nødvendigt af hensyn til internationalt anerkendte standarder. I henhold til aftalens artikel 3, stk. 5, litra a) og b), har Canada endvidere tilladelse til at behandle PNR-oplysninger under hensyn til »sagens konkrete omstændigheder« med henblik på henholdsvis at »sikre den offentlige forvaltnings tilsyn eller ansvarlighed« og at »efterkomme en vidneindkaldelse, et pålæg eller en afgørelse fra en domstol«.
- 180 For så vidt som den påtænkte aftales artikel 3, stk. 4, indskrænker beskyttelsen af fysiske personers vitale interesser til de tilfælde, hvor den kompetente canadiske myndighed kan bruge de i henhold til aftalen indsamlede PNR-oplysninger til andre formål end dem, der indgår i den nævnte aftale, og som vedrører bekæmpelse af terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet, definerer denne

bestemmelse på en klar og præcis måde de tilfælde, hvor en sådan brug er tilladt. For så vidt som den nævnte bestemmelse fastsætter, at den kompetente canadiske myndighed kun undtagelsesvis har tilladelse hertil, skal det desuden fastslås, at bestemmelsen indeholder regler, der er begrænset til det strengt nødvendige.

181 Derimod er beskrivelsen af de tilfælde, hvor Canada kan behandle PNR-oplysninger i henhold til den påtænkte aftales artikel 3, stk. 5, litra a) og b), for vag og generel til at opfylde kravene om klarhed og præcision. De regler, der er indeholdt i denne bestemmelse, synes derfor ikke at være begrænset til det strengt nødvendige med henblik på at opfylde det med aftalen forfulgte formål.

4) Om de canadiske myndigheder, som er omhandlet i den påtænkte aftale

182 I overensstemmelse med den påtænkte aftales artikel 2, litra d), er den kompetente canadiske myndighed ansvarlig for at modtage og behandle PNR-oplysninger i henhold til denne aftale. Det fremgår af aftalens artikel 5, at denne myndighed anses for at sikre et passende beskyttelsesniveau som omhandlet i EU-retten ved behandling og anvendelse af de nævnte oplysninger. Desuden har Canada, således som det fremgår af 15. betragtning i præambelen til den nævnte aftale, afgivet et løfte om, at den nævnte myndighed overholder de i aftalen fastsatte garantier for privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger.

183 Selv om identiteten på den kompetente canadiske myndighed ikke som sådan er angivet i den påtænkte aftale, opstiller aftalens artikel 30, stk. 2, litra a), en forpligtelse for Canada til at informere Kommissionen om denne identitet inden aftalens ikrafttræden. Det skal således fastslås, at aftalen er tilstrækkeligt klar og præcis med hensyn til identiteten på den kompetente canadiske myndighed.

184 Endvidere skal det ganske vist bemærkes, at den nævnte aftales artikel 18, stk. 1, ikke præciserer identiteten på de »andre offentlige myndigheder i Canada«, som den kompetente canadiske myndighed har tilladelse til at videregive PNR-oplysninger til under de i denne bestemmelse fastsatte betingelser. Det fremgår imidlertid klart af den påtænkte aftales artikel 18, stk. 1, litra a), c) og e), at PNR-oplysningerne kun kan videregives til myndigheder, »hvis opgaver direkte vedrører anvendelsesområdet for artikel 3«, når videregivelsen er »nødvendig til de formål, der er omhandlet i artikel 3«, og med forbehold af, at disse myndigheder yder »en beskyttelse, der svarer til garantierne i denne aftale«.

185 For så vidt som flere af den påtænkte aftales bestemmelser, nemlig aftalens artikel 3, stk. 5, artikel 6, stk. 1 og 2, artikel 8, stk. 3-5, artikel 12, stk. 3, samt artikel 16 og 17 udpeger »Canada« som værende det organ, der er ansvarligt for den i disse bestemmelser omhandlede behandling af PNR-oplysninger, skal den nævnte aftale forstås således, at den udpeger enten den kompetente canadiske myndighed eller de myndigheder, som er omhandlet i aftalens artikel 18. Når den påtænkte aftales artikel 3, stk. 5, artikel 6, stk. 1 og 2, artikel 8, stk. 3-5, artikel 12, stk. 3, samt artikel 16 og 17 fortolkes således, kan disse bestemmelser anses for at opfylde kravene om klarhed og præcision.

5) Om de berørte flypassagerer

186 Den påtænkte aftale omfatter PNR-oplysningerne for samtlige flypassagerer, der flyver mellem EU og Canada. Overførslen af disse oplysninger til Canada finder sted uafhængigt af, om der foreligger noget objektivt forhold, som gør det muligt at antage, at passagererne kan frembyde en risiko for den offentlige sikkerhed i Canada.

187 I denne henseende bemærkes, således som det er blevet anført i nærværende udtalelses præmis 152 og 169, at PNR-oplysningerne bl.a. er tiltænkt at blive undergivet en automatiseret behandling. Som anført af flere intervenienter, er formålet med denne behandling at identificere den risiko for den offentlige sikkerhed, som eventuelt frembydes af personer, der på dette tidspunkt ikke er kendt af de

kompetente myndigheder, og som kan blive underkastet en mere dybdegående undersøgelse som følge af denne risiko. I denne henseende medfører den automatiserede behandling af disse oplysninger inden passagerernes ankomst til Canada, at sikkerhedskontrollen, navnlig ved grænsen, bliver lettere og foretages hurtigere. Endvidere kan udelukkelsen af bestemte personkategorier eller af bestemte oprindelsesområder dels være til hinder for gennemførelsen af formålet med den automatiserede behandling af PNR-oplysningerne, nemlig identifikationen, gennem en kontrol af disse oplysninger, af de personer blandt samtlige flypassagerer, der kan frembyde en risiko for den offentlige sikkerhed, dels gøre det muligt at omgå denne kontrol.

- 188 I overensstemmelse med Chicagokonventionens artikel 13, hvortil bl.a. Rådet og Kommissionen har henvist i deres besvarelser af Domstolens spørgsmål, skal samtlige flypassagerer desuden ved indreisen i, opholdet på og udreisen fra en kontraherende stats område overholde denne stats love og forskrifter vedrørende flypassagerers indrejse i eller udrejse fra dens område. Samtlige flypassagerer, der ønsker at indrejse i Canada eller udrejse fra dette land, bliver derfor på grundlag af denne artikel genstand for grænsekontrol og er forpligtet til at overholde de indrejse- og udrejsebetingelser, som er fastsat i gældende canadisk ret. Den ved hjælp af PNR-oplysningerne foretagne identifikation af de passagerer, der kan frembyde en risiko for den offentlige sikkerhed, udgør desuden, således som det fremgår af nærværende udtalelses præmis 152 og 187, en del af grænsekontrollen. For så vidt som de flypassagerer, der ønsker at indrejse og opholde sig i Canada, er genstand for en sådan kontrol, er de følgelig på grund af selve arten af denne foranstaltning underkastet en kontrol af deres PNR-oplysninger.
- 189 På denne baggrund fremgår det ikke, at den påtænkte aftale ikke er begrænset til det strengt nødvendige, derved, at den tillader overførsel af PNR-oplysninger for samtlige flypassagerer til Canada.

6) Om opbevaringen og brugen af PNR-oplysninger

- 190 For at sikre, at opbevaringen af de overførte PNR-oplysninger, de af den påtænkte aftale omhandlede canadiske myndigheders adgang til disse oplysninger og disse myndigheders brug af oplysningerne er begrænset til det strengt nødvendige, skal den påtænkte aftale i overensstemmelse med den praksis fra Domstolen, der er anført i nærværende udtalelses præmis 141, fastsætte klare og præcise regler, som angiver de omstændigheder og betingelser, hvorunder de nævnte myndigheder kan opbevare oplysningerne, få adgang hertil og bruge dem.
- 191 Hvad angår opbevaringen af personoplysninger skal det bemærkes, at den pågældende lovgivning bl.a. altid skal opfylde objektive kriterier, som fastlægger et forhold mellem de personoplysninger, der skal opbevares, og det forfulgte mål (jf. i denne retning dom af 6.10.2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, præmis 93, og af 21.12.2016, Tele2 Sverige og Watson m.fl., C-203/15 og C-698/15, EU:C:2016:970, præmis 110).
- 192 Hvad angår en myndigheds brug af lovligt opbevarede personoplysninger bemærkes, at Domstolen har fastslået, at en EU-lovgivning ikke kan begrænse sig til at opstille et krav om, at adgangen til de nævnte oplysninger opfylder et af formålene med denne lovgivning, men tillige skal fastsætte de materielle og processuelle betingelser for denne brug (jf. analogt dom af 21.12.2016, Tele2 Sverige og Watson m.fl., C-203/15 og C-698/15, EU:C:2016:970, præmis 117 og 118 samt den deri nævnte retspraksis).
- 193 Således som det er blevet fastslået i nærværende udtalelses præmis 171, forholder det sig i det foreliggende tilfælde således, at den påtænkte aftale i sin artikel 3 afgrænser formålene med den kompetente canadiske myndigheds brug af PNR-oplysninger, i sin artikel 7 fastsætter en klausul om ikke-forskelsbehandling og i sin artikel 15 indeholder en bestemmelse om de afgørelser fra Canada, der er baseret på en automatiseret behandling af disse oplysninger.

- 194 Desuden fastsætter den påtænkte aftales artikel 16, stk. 1, at Canada kan opbevare PNR-oplysningerne i fem år fra modtagelsestidspunktet, og det fremgår nærmere af aftalens artikel 16, stk. 3, at en del af disse oplysninger skal maskeres 30 dage eller to år efter dette tidspunkt. Da disse bestemmelser ikke sondrer mellem de omhandlede passagerer, gør de det således muligt at opbevare samtlige flypassagerers PNR-oplysninger.
- 195 Endelig er det i medfør af den nævnte aftales artikel 16, stk. 4, muligt at fjerne maskeringen af de maskerede oplysninger, når det er nødvendigt at foretage efterforskninger inden for anvendelsesområdet for aftalens artikel 3, og denne fjernelse af maskering foretages alt efter tilfældet enten af et begrænset antal særligt bemyndigede embedsmænd eller med forudgående tilladelse fra chefen for den kompetente canadiske myndighed eller en højtstående embedsmand, som denne chef særligt har givet bemyndigelse hertil.
- i) Om opbevaringen og brugen af PNR-oplysninger inden flypassagerernes ankomst, under deres ophold i Canada og efter deres udrejse*
- 196 Den påtænkte aftale gør det således muligt under hele opbevaringsperioden at bruge samtlige flypassagerers PNR-oplysninger til de i aftalens artikel 3 omhandlede formål.
- 197 Hvad angår opbevaringen af PNR-oplysninger og brugen heraf frem til flypassagerernes udrejse fra Canada bemærkes, at disse bl.a. gør sikkerhedskontrollen og grænsekontrollen lettere. I kraft af selve arten af oplysningerne kan opbevaringen og brugen heraf til dette formål ikke indskrænkes til en bestemt kreds af flypassagerer eller være genstand for en forudgående tilladelse fra en domstol eller en uafhængig administrativ enhed. I overensstemmelse med betragtningerne i nærværende udtalelses præmis 186-188 skal det således fastslås, at så længe flypassagererne opholder sig i Canada eller er ved at forlade dette tredjeland, foreligger den nødvendige forbindelse mellem disse oplysninger og det med aftalen forfulgte formål, hvorfor aftalen ikke overskrider grænserne for det strengt nødvendige, blot fordi den gør det muligt systematisk at opbevare og bruge samtlige disse passagerers PNR-oplysninger.
- 198 Den systematiske brug af PNR-oplysninger med henblik på at kontrollere, at de forudfastsatte modeller og kriterier, hvorpå den automatiserede behandling af disse oplysninger er baseret, er pålidelige og aktuelle som anført i nærværende udtalelses præmis 174, eller med henblik på at fastlægge nye modeller og kriterier for denne behandling er tillige direkte forbundet med gennemførelsen af den kontrol, som er omhandlet i nærværende udtalelses foregående præmis, og skal derfor ligeledes anses for ikke at overskride grænserne for det strengt nødvendige.
- 199 Det skal desuden bemærkes, at der under flypassagerernes ophold i Canada og uafhængigt af resultatet af den forud for deres ankomst til dette tredjeland foretagne automatiserede analyse kan opstå situationer, hvor den kompetente canadiske myndighed råder over oplysninger, der er indsamlet under dette ophold, og som peger mod, at det kan vise sig nødvendigt at bruge passagerernes oplysninger med henblik på at bekæmpe terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet.
- 200 Hvad imidlertid angår brugen af PNR-oplysninger i de situationer, der er omhandlet i den foregående præmis, skal det bemærkes, at for så vidt som flypassagererne har fået tilladelse til indrejse i dette tredjelands område efter en kontrol af deres PNR-oplysninger, skal brugen af de nævnte oplysninger under deres ophold i Canada være baseret på nye omstændigheder, der begrunder denne brug. I overensstemmelse med den retspraksis, som er anført i nærværende udtalelses præmis 141 og 192, forudsætter denne brug derfor regler, der fastsætter de materielle og processuelle betingelser for denne brug, med henblik på bl.a. at sikre de nævnte oplysninger mod risikoen for misbrug. Sådanne regler skal være baseret på objektive kriterier for at definere de omstændigheder og betingelser, hvorunder de canadiske myndigheder, der er omhandlet i den påtænkte aftale, har beføjelse til at bruge dem.

- 201 I denne henseende bemærkes, at når der foreligger objektive forhold, som gør det muligt at antage, at en eller flere flypassagerers PNR-oplysninger kan bidrage effektivt til formålet om bekæmpelse af terrorhandlinger og grov, grænseoverskridende kriminalitet, synes brugen af disse oplysninger ikke at gå ud over det strengt nødvendige (jf. analogt dom af 21.12.2016, *Tele2 Sverige og Watson m.fl.*, C-203/15 og C-698/15, EU:C:2016:970, præmis 119 og den deri nævnte retspraksis).
- 202 Med henblik på i praksis at sikre fuld iagttagelse af de betingelser, der er anført i de to forudgående præmisser, er det endvidere afgørende, at brugen af de opbevarede PNR-oplysninger under flypassagerernes ophold i Canada i princippet, undtagen i behørigt begrundede hastende tilfælde, er undergivet en forudgående kontrol, der foretages af enten en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, og at denne domstols eller denne enheds afgørelse træffes på grundlag af en begrundet anmodning, som navnlig fremsættes af disse kompetente myndigheder inden for rammerne af procedurer med henblik på forebyggelse, opdagelse eller strafferetlig forfølgning (jf. analogt dom af 21.12.2016, *Tele2 Sverige og Watson m.fl.*, C-203/15 og C-698/15, EU:C:2016:970, præmis 120 og den deri nævnte retspraksis).
- 203 For så vidt som den påtænkte aftale ikke opfylder de krav, der er anført i de to foregående præmisser, sikrer den nævnte aftale ikke, at de i aftalen omhandlede canadiske myndigheders brug af flypassagerernes PNR-oplysninger under deres ophold i Canada vil blive begrænset til det strengt nødvendige.

ii) Om opbevaringen og brugen af PNR-oplysninger efter flypassagerernes afgang fra Canada

- 204 De flypassagerer, der har forladt Canada, har som hovedregel været genstand for kontrol i forbindelse med indreisen dertil og udreisen derfra. Tillige er deres PNR-oplysninger blevet kontrolleret inden deres ankomst til Canada samt i givet fald under deres ophold og i forbindelse med deres udrejse fra dette tredjeland. På denne baggrund skal det fastslås, at disse passagerer i princippet ikke frembyder nogen risiko i forbindelse med terrorisme eller grov, grænseoverskridende kriminalitet, for så vidt som hverken denne kontrol eller nogen anden omstændighed har afsløret, at der foreligger objektive forhold i denne retning. Under alle omstændigheder fremgår det ikke, at samtlige de flypassagerer, der er rejst til Canada, efter deres udrejse fra dette land skulle frembyde en højere risiko end andre personer, der ikke er rejst til landet i de forudgående fem år, og for hvilke Canada derfor ikke råder over PNR-oplysninger.
- 205 Hvad således angår de flypassagerer, med hensyn til hvilke der ikke er blevet konstateret en sådan risiko fra deres ankomst til Canada frem til deres udrejse fra dette tredjeland, synes der efter deres udrejse ikke at foreligge nogen forbindelse, selv indirekte, mellem deres PNR-oplysninger og det med den påtænkte aftale forfulgte formål, som kan begrunde en opbevaring af disse oplysninger. De betragtninger, som bl.a. Rådet og Kommissionen har fremført for Domstolen, og som vedrører den gennemsnitlige levetid for internationale netværk, der udfører grov kriminalitet, og den omstændighed, at efterforskningen af disse netværk er langvarig og kompleks, er ikke af en sådan art, at de kan begrunde, at PNR-oplysningerne for samtlige flypassagerer fortsat opbevares efter disses afgang fra Canada med henblik på en eventuel adgang til oplysningerne, uafhængigt af, om der foreligger nogen forbindelse til bekæmpelsen af terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet (jf. analogt dom af 21.12.2016, *Tele2 Sverige og Watson m.fl.*, C-203/15 og C-698/15, EU:C:2016:970, præmis 119).
- 206 Den fortsatte opbevaring af PNR-oplysningerne for samtlige flypassagerer efter disses afgang fra Canada synes derfor ikke at være begrænset til det strengt nødvendige.

- 207 Når det imidlertid i konkrete sager fastslås, at der foreligger objektive forhold, som gør det muligt at antage, at visse af flypassagererne selv efter deres afgang fra Canada ville kunne frembyde en risiko i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet, synes det tilladeligt at opbevare deres PNR-oplysninger ud over deres ophold i Canada (jf. analogt dom af 21.12.2016, Tele2 Sverige og Watson m.fl., C-203/15 og C-698/15, EU:C:2016:970, præmis 108).
- 208 Hvad angår brugen af de således opbevarede PNR-oplysninger skal denne i overensstemmelse med den retspraksis, der er anført i nærværende udtalelses præmis 201 og 202, være støttet på objektive kriterier med henblik på at definere de omstændigheder og de betingelser, under hvilke de af den påtænkte aftale omhandlede canadiske myndigheder kan få adgang til disse oplysninger med henblik på at bruge dem. Tillige skal denne brug, undtagen i behørigt begrundede hastende tilfælde, være undergivet en forudgående kontrol, der foretages af enten en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, hvis afgørelse, hvorved der gives tilladelse til brug, træffes på grundlag af en begrundet anmodning, som navnlig fremsættes af disse myndigheder inden for rammerne af procedurer med henblik på forebyggelse, opdagelse eller strafferetlig forfølgning.
- 209 Hvad angår den i nærværende udtalelses præmis 207 omhandlede varighed af opbevaringen af flypassagerernes PNR-oplysninger bemærkes, at den samlede varighed, som er fastsat i den påtænkte aftales artikel 16, stk. 1, er blevet forlænget med halvandet år i forhold til den, der var fastsat i aftalen af 2006. I lyset af bl.a. de betragtninger, som navnlig Rådet og Kommissionen har fremført, og som er anført i nærværende udtalelses præmis 205, skal det imidlertid i denne henseende erkendes, at den i aftalens artikel 16, stk. 1, fastsatte varighed på fem år ikke synes at overskride grænserne for det, der er strengt nødvendigt med henblik på bekæmpelse af terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet.
- 210 Endelig bemærkes, at for så vidt som den påtænkte aftales artikel 9, stk. 2, der fastsætter, at Canada skal opbevare PNR-oplysningerne »i et sikkert fysisk miljø, der er beskyttet med adgangskontrol«, for det første indebærer, at disse oplysninger skal opbevares i Canada, og for så vidt som aftalens artikel 16, stk. 6, hvorefter Canada destruerer PNR-oplysningerne ved udgangen af den periode, hvori PNR-oplysningerne må lagres, skal forstås således, at der herved er indført en irreversibel destruktion af disse oplysninger, kan disse bestemmelser i den nævnte aftale anses for at opfylde kravene om klarhed og præcision (jf. analogt dom af 21.12.2016, Tele2 Sverige og Watson m.fl., C-203/15 og C-698/15, EU:C:2016:970, præmis 122 og den deri nævnte retspraksis).
- 211 Henset til de betragtninger, der er fremført i nærværende udtalelses præmis 204-206 og 208, sikrer denne aftale ikke, at de canadiske myndigheders opbevaring og brug af PNR-oplysninger efter flypassagerernes afgang fra Canada begrænses til det strengt nødvendige.

7) Om videregivelse af PNR-oplysningerne

i) Videregivelse af PNR-oplysninger til offentlige myndigheder

- 212 Den påtænkte aftales artikel 18 og 19 gør det muligt for den kompetente canadiske myndighed at videregive PNR-oplysninger til andre offentlige canadiske myndigheder og til offentlige myndigheder i andre tredjelande. For så vidt som en sådan videregivelse de facto indrømmer disse myndigheder adgang til oplysningerne og muligheden for at bruge dem, skal denne videregivelse ske under iagttagelse af de betingelser, der regulerer brugen af de nævnte oplysninger, således som disse er blevet gengivet i nærværende udtalelses præmis 200-202 og 208.
- 213 Hvad nærmere bestemt angår videregivelse af PNR-oplysninger til offentlige myndigheder i andre tredjelande skal det yderligere bemærkes, at den påtænkte aftales artikel 19, stk. 1, litra e), indrømmer den kompetente canadiske myndighed en skønsbeføjelse med hensyn til vurderingen af det i disse lande sikrede beskyttelsesniveau.

- 214 I denne henseende bemærkes, at overførslen af personoplysninger fra EU til et tredjeland kun kan ske, hvis dette land sikrer et niveau for beskyttelse af de grundlæggende friheder og rettigheder, som i det væsentlige svarer til det inden for Unionen sikrede niveau. Dette krav gælder tillige i tilfælde af, at PNR-oplysninger som omhandlet i den påtænkte aftales artikel 19 bliver videregivet fra Canada til andre tredjelande, således at det undgås, at det ved aftalen fastsatte beskyttelsesniveau kan omgås ved videregivelse af personoplysninger til tredjelande, og således at det ved EU-retten tillagte beskyttelsesniveau fortsat sikres (jf. analogt dom af 6.10.2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, præmis 72 og 73). På denne baggrund forudsætter en sådan videregivelse, at der foreligger enten en aftale mellem Unionen og det pågældende tredjeland, der svarer til den nævnte aftale, eller en afgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46, hvorved det fastslås, at det nævnte tredjeland sikrer et passende beskyttelsesniveau som omhandlet i EU-retten, og som omfatter de myndigheder, hvortil PNR-oplysningerne tiltænkes overført.
- 215 For så vidt som den påtænkte aftales artikel 18 og 19 ikke opfylder de krav, der er omhandlet i nærværende udtalelses præmis 212-214, sikrer aftalen ikke, at den kompetente canadiske myndigheds videregivelse af PNR-oplysninger til andre offentlige canadiske myndigheder eller til offentlige myndigheder i andre tredjelande vil blive begrænset til det strengt nødvendige.

ii) Videregivelse af PNR-oplysninger til privatpersoner

- 216 Den påtænkte aftales artikel 12, stk. 3, gør det muligt for Canada at »fastsætte rimelige retlige krav og begrænsninger for videregivelse af oplysninger [...], under behørig hensyntagen til den pågældende fysiske persons berettigede interesser«. Aftalen opstiller imidlertid hverken rammer for arten af den oplysning, som kan overføres, modtagerne af denne videregivelse eller den tiltænkte brug for denne oplysning.
- 217 Desuden indeholder den påtænkte aftale ikke nogen definition af ordene »rimelige retlige krav og begrænsninger« eller ordene »den pågældende fysiske persons berettigede interesser«, og den opstiller heller ikke noget krav om, at videregivelse af PNR-oplysninger til en privatperson skal ske i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet, eller om, at denne videregivelse gøres betinget af en tilladelse fra en retslig myndighed eller en uafhængig administrativ enhed. Under disse omstændigheder er denne bestemmelse ikke begrænset til det strengt nødvendige.

3. Om flypassagerernes individuelle rettigheder

- 218 Chartrets artikel 8, stk. 2, andet punktum, sikrer, at de personer, hvis personoplysninger er blevet indsamlet, har ret til adgang til disse oplysninger og til berigtigelse heraf.
- 219 Hvad desuden angår chartrets artikel 7 har Domstolen allerede fastslået, at den i denne artikel fastsatte grundlæggende ret til respekt for privatlivets fred indebærer, at den berørte person skal kunne have sikkerhed for, at den pågældendes personoplysninger behandles korrekt og lovligt. Personen skal have ret til indsigt i de oplysninger om vedkommende selv, som gøres til genstand for behandling, for at kunne foretage den nødvendige efterprøvelse heraf (jf. i denne retning dom af 7.5.2009, Rijkeboer, C-553/07, EU:C:2009:293, præmis 49).
- 220 For at sikre iagttagelsen af disse rettigheder er det vigtigt, at flypassagererne underrettes om overførslen af deres PNR-oplysninger til Canada og om brugen af disse oplysninger, så snart denne underretning ikke kan skade de i den påtænkte aftale omhandlede offentlige myndigheders efterforskning. En sådan underretning er nemlig de facto nødvendig for at gøre det muligt for flypassagererne at udøve deres ret til at anmode om indsigt i PNR-oplysninger, der vedrører dem, og til i givet fald at anmode om berigtigelse af disse samt til i overensstemmelse med chartrets artikel 47, stk. 1, at have adgang til effektive retsmidler for en domstol (jf. analogt dom af 21.12.2016, Tele2 Sverige og Watson m.fl., C-203/15 og C-698/15, EU:C:2016:970, præmis 121 og den deri nævnte retspraksis).

a) Om retten til oplysning, indsigt og berigtigelse

- 221 Skønt den påtænkte aftales artikel 12 og 13 indfører en ret for flypassagererne til indsigt i deres PNR-oplysninger og til anmodning om berigtigelse heraf, indeholder disse bestemmelser ikke et krav om, at disse passagerer bliver underrettet om overførslen af deres PNR-oplysninger til Canada og om brugen heraf.
- 222 I denne henseende indskrænker aftalen sig til i sin artikel 11 at fastsætte en regel om gennemsigtighed, som forpligter den kompetente canadiske myndighed til at stille en række generelle oplysninger vedrørende overførslen og brugen af PNR-oplysningerne til rådighed på sit websted, og den indeholder ikke nogen forpligtelse til individuel underretning af flypassagererne.
- 223 Ganske vist gør denne gennemsigtighedsregel det i tilstrækkelig grad muligt at underrette flypassagererne om overførslen af deres PNR-oplysninger til Canada og om den i nærværende udtalelses præmis 197 og 198 omhandlede systematiske brug heraf i forbindelse med sikkerhedskontrol og grænsekontrol. Denne generelle underretning af flypassagererne, som er fastsat i den påtænkte aftales artikel 11, giver dem derimod ikke mulighed for at vide, om den kompetente canadiske myndighed har brugt deres oplysninger til andet end disse former for kontrol. I de situationer, som er omhandlet i nærværende udtalelses præmis 199 og 207, og hvor der foreligger objektive forhold, som begrundet en sådan brug og forudsætter en forudgående tilladelse fra en retslig myndighed eller en uafhængig administrativ myndighed, er en individuel underretning af flypassagererne således nødvendig. Det samme gælder i de tilfælde, hvor flypassagerernes PNR-oplysninger videregives til andre offentlige myndigheder eller til privatpersoner.
- 224 I overensstemmelse med den retspraksis, der er anført i nærværende udtalelses præmis 220, skal en sådan underretning imidlertid først finde sted, når den ikke kan skade de i den påtænkte aftale omhandlede offentlige myndigheders efterforskning.
- 225 Den nævnte aftale skal derfor præcisere, at de flypassagerer, hvis PNR-oplysninger er blevet brugt og opbevaret af den kompetente canadiske myndighed i de tilfælde, der er omhandlet i nærværende udtalelses præmis 199 og 207, og de flypassagerer, hvis oplysninger er blevet videregivet til andre offentlige myndigheder eller til privatpersoner, underrettes af denne myndighed om en sådan brug og en sådan videregivelse under de betingelser, som er anført i nærværende udtalelses foregående præmis.

b) Om klage- og søgsmålsretten

- 226 Hvad angår flypassagerernes klage- og søgsmålsret fastsætter den påtænkte aftales artikel 14, stk. 2, at Canada sikrer, at enhver fysisk person, der finder, at den pågældendes rettigheder er blevet overtrådt som følge af en afgørelse eller foranstaltning i forbindelse med vedkommendes PNR-oplysninger, har effektiv adgang til domstolsprøvelse i henhold til canadisk ret eller andre retsmidler, der kan omfatte erstatning.
- 227 For så vidt som denne bestemmelse omhandler »enhver fysisk person, der finder, at hans rettigheder er blevet overtrådt«, omfatter den samtlige flypassagerer uafhængigt af deres nationalitet, deres opholdssted, deres bopælssted eller deres tilstedeværelse i Canada. Desuden skal bestemmelsen – som anført af Rådet – forstås således, at flypassagererne råder over en adgang til retsmidler for en domstol, således som det er påkrævet i henhold til chartrets artikel 47, stk. 1. Den omstændighed, at den påtænkte aftales artikel 14, stk. 2, fastsætter, at den »effektiv[e] adgang til domstolsprøvelse« kan omfatte erstatning, bevirker i modsætning til det af Parlamentet anførte ikke, at flypassagererne berøves et sådant effektivt retsmiddel, men forstærker snarere i kraft af sin art den retslige beskyttelse af de pågældende personer, således som generaladvokaten har anført i punkt 324 i forslaget til afgørelse.

4. Om tilsynet med garantierne med hensyn til beskyttelse af PNR-oplysningerne

- 228 Det fremgår af chartrets artikel 8, stk. 3, at overholdelsen af de krav, der følger af chartrets artikel 8, stk. 1 og 2, er underlagt en uafhængig myndigheds kontrol.
- 229 I overensstemmelse med Domstolens faste praksis har garantien for, at en sådan tilsynsmyndighed, hvis oprettelse ligeledes er fastsat i artikel 16, stk. 2, TEUF, er uafhængig, til formål at sikre et effektivt og pålideligt tilsyn med overholdelsen af reglerne om beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og skal fortolkes i lyset af dette formål. Oprettelsen af en uafhængig tilsynsmyndighed er derfor af afgørende betydning for beskyttelsen af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger (dom af 9.3.2010, Kommissionen mod Tyskland, C-518/07, EU:C:2010:125, præmis 25, af 8.4.2014, Kommissionen mod Ungarn, C-288/12, EU:C:2014:237, præmis 48, og af 6.10.2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, præmis 41).
- 230 I det foreliggende tilfælde fremgår det af den påtænkte aftales artikel 10, stk. 1, første punktum, at »[e]n uafhængig offentlig myndighed« eller »en administrativt oprettet myndighed, der udfører sine opgaver på upartisk vis, og som beviseligt træffer uafhængige beslutninger«, skal føre tilsyn med overholdelse af databeskyttelsesgarantierne ved behandling af PNR-oplysninger. For så vidt som denne bestemmelse fastsætter, at det nævnte tilsyn skal føres af en uafhængig myndighed, svarer den til det krav, der er indeholdt i chartrets artikel 8, stk. 3. Dens anderledes ordlyd synes derimod at tillade, at det nævnte tilsyn delvist eller helt kan varetages af en myndighed, der ikke udøver sine opgaver i fuld afhængighed, men som er underlagt en tilsynsmyndighed, der kan give den instruktioner, og som derfor ikke er fri for ydre påvirkning, der kan påvirke dens afgørelser.
- 231 På denne baggrund, og således som generaladvokaten har anført i punkt 316 i forslaget til afgørelse, sikrer den påtænkte aftales artikel 10 ikke på en tilstrækkeligt klar og præcis måde, at tilsynet med overholdelsen af de regler, der er fastsat i denne aftale, og som vedrører beskyttelse af fysiske personer ved behandling af PNR-oplysninger, vil blive ført af en uafhængig myndighed som omhandlet i chartrets artikel 8, stk. 3.

IX. Besvarelse af anmodningen om udtalelse

- 232 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal følgende fastslås:
- 1) Rådets afgørelse om indgåelse af den påtænkte aftale skal være støttet på både artikel 16, stk. 2, TEUF og artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF.
 - 2) Den påtænkte aftale er uforenelig med chartrets artikel 7, 8 og 21 samt artikel 52, stk. 1, for så vidt som den ikke udelukker overførslen af følsomme oplysninger fra EU til Canada samt brugen og opbevaringen af disse oplysninger.
 - 3) Den påtænkte aftale skal for at være forenelig med chartrets artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1:
 - a) klart og præcist fastlægge de PNR-oplysninger, der skal overføres fra EU til Canada
 - b) fastsætte, at de modeller og kriterier, der anvendes i forbindelse med den automatiserede behandling af PNR-oplysninger, vil være specifikke, pålidelige og ikke-diskriminerende; fastsætte, at de databaser, der vil blive anvendt, indskrænkes til dem, som Canada fører i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet
 - c) bortset fra i forbindelse med kontrol af de forud fastsatte modeller og kriterier, hvorpå den automatiserede behandling af PNR-oplysninger er baseret, undergive såvel den kompetente canadiske myndigheds brug af disse oplysninger under flypassagerernes ophold i Canada og efter deres udrejse fra dette land som enhver videregivelse af oplysningerne til andre myndigheder materielle og processuelle betingelser, som er støttet på objektive kriterier; gøre denne brug og denne videregivelse – undtagen i behørigt begrundede hastende tilfælde –

- betinget af en forudgående kontrol, der foretages af enten en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, hvis afgørelse, hvorved brugen tillades, træffes på grundlag af en begrundet anmodning, som navnlig fremsættes af disse myndigheder inden for rammerne af procedurer med henblik på forebyggelse, opdagelse eller strafferetlig forfølgning
- d) indskrænke opbevaringen af PNR-oplysninger efter flypassagerernes afgang til oplysningerne for de passagerer, med hensyn til hvilke der foreligger objektive forhold, som gør det muligt at antage, at de kan frembyde en risiko i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet
 - e) gøre den kompetente canadiske myndigheds videregivelse af PNR-oplysninger til offentlige myndigheder i et tredjeland betinget af, at der foreligger enten en aftale mellem Unionen og dette tredjeland, der svarer til den påtænkte aftale, eller en afgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46, som omfatter de myndigheder, hvortil PNR-oplysningerne tiltænkes overført
 - f) fastsætte en ret til individuel underretning af flypassagererne i tilfælde af, at PNR-oplysningerne vedrørende dem bliver brugt under deres ophold i Canada og efter deres afgang fra dette land, og i tilfælde af, den kompetente canadiske myndighed videregiver disse oplysninger til andre myndigheder eller til privatpersoner, og
 - g) sikre, at tilsynet med de regler, der er fastsat i den påtænkte aftale, og som vedrører beskyttelse af flypassagererne ved behandling af PNR-oplysninger vedrørende dem, føres af en uafhængig tilsynsmyndighed.

Domstolen (Store Afdeling) afgiver herefter følgende udtalelse:

- 1) **Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger skal være støttet på både artikel 16, stk. 2, TEUF og artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF.**
- 2) **Aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger er uforenelig med artikel 7, 8 og 21 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som den ikke udelukker overførslen af følsomme oplysninger fra Den Europæiske Union til Canada samt brugen og opbevaringen af disse oplysninger.**
- 3) **Aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger skal for at være forenelig med artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder:**
 - a) **klart og præcist fastlægge de passagerlisteoplysninger, der skal overføres fra Den Europæiske Union til Canada**
 - b) **fastsætte, at de modeller og kriterier, der anvendes i forbindelse med den automatiserede behandling af passagerlisteoplysninger, vil være specifikke, pålidelige og ikke-diskriminerende; fastsætte, at de databaser, der vil blive anvendt, indskrænkes til dem, som Canada fører i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet**
 - c) **bortset fra i forbindelse med kontrol af de forud fastsatte modeller og kriterier, hvorpå den automatiserede behandling af passagerlisteoplysninger er baseret, undergive såvel den kompetente canadiske myndigheds brug af disse oplysninger under flypassagerernes ophold i Canada og efter deres udrejse fra dette land som enhver videregivelse af oplysningerne til andre myndigheder materielle og processuelle betingelser, som er støttet på objektive kriterier; gøre denne brug og denne videregivelse – undtagen i behørigt begrundede hastende tilfælde – betinget af en forudgående kontrol, der foretages af enten en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, hvis afgørelse, hvorved brugen tillades, træffes på grundlag af en begrundet anmodning, som navnlig fremsættes af disse myndigheder inden for rammerne af procedurer med henblik på forebyggelse, opdagelse eller strafferetlig forfølgning**

- d) **indskrænke opbevaringen af passagerlisteoplysninger efter flypassagerernes afgang til oplysningerne for de passagerer, med hensyn til hvilke der foreligger objektive forhold, som gør det muligt at antage, at de kan frembyde en risiko i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet**
- e) **gøre den kompetente canadiske myndigheds videregivelse af passagerlisteoplysninger til offentlige myndigheder i et tredjeland betinget af, at der foreligger enten en aftale mellem Den Europæiske Union og dette tredjeland, der svarer til aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger, eller en afgørelse fra Europa-Kommissionen i henhold til artikel 25, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, som omfatter de myndigheder, hvortil passagerlisteoplysningerne tiltænkes overført**
- f) **fastsætte en ret til individuel underretning af flypassagererne i tilfælde af, at passagerlisteoplysningerne vedrørende dem bliver brugt under deres ophold i Canada og efter deres afgang fra dette land, og i tilfælde af, den kompetente canadiske myndighed videregiver disse oplysninger til andre myndigheder eller til privatpersoner, og**
- g) **sikre, at tilsynet med de regler, der er fastsat i aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger, og som vedrører beskyttelse af flypassagererne ved behandling af passagerlisteoplysninger vedrørende dem, føres af en uafhængig tilsynsmyndighed.**

Lenaerts	Tizzano	Bay Larsen
von Danwitz	Da Cruz Vilaça	Berger
Prechal	Vilaras	Rosas
Levits	Šváby	Jarašiūnas
Lycourgos		

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 26. juli 2017.

A. Calot Escobar	K. Lenaerts
Justitssekretær	Præsident